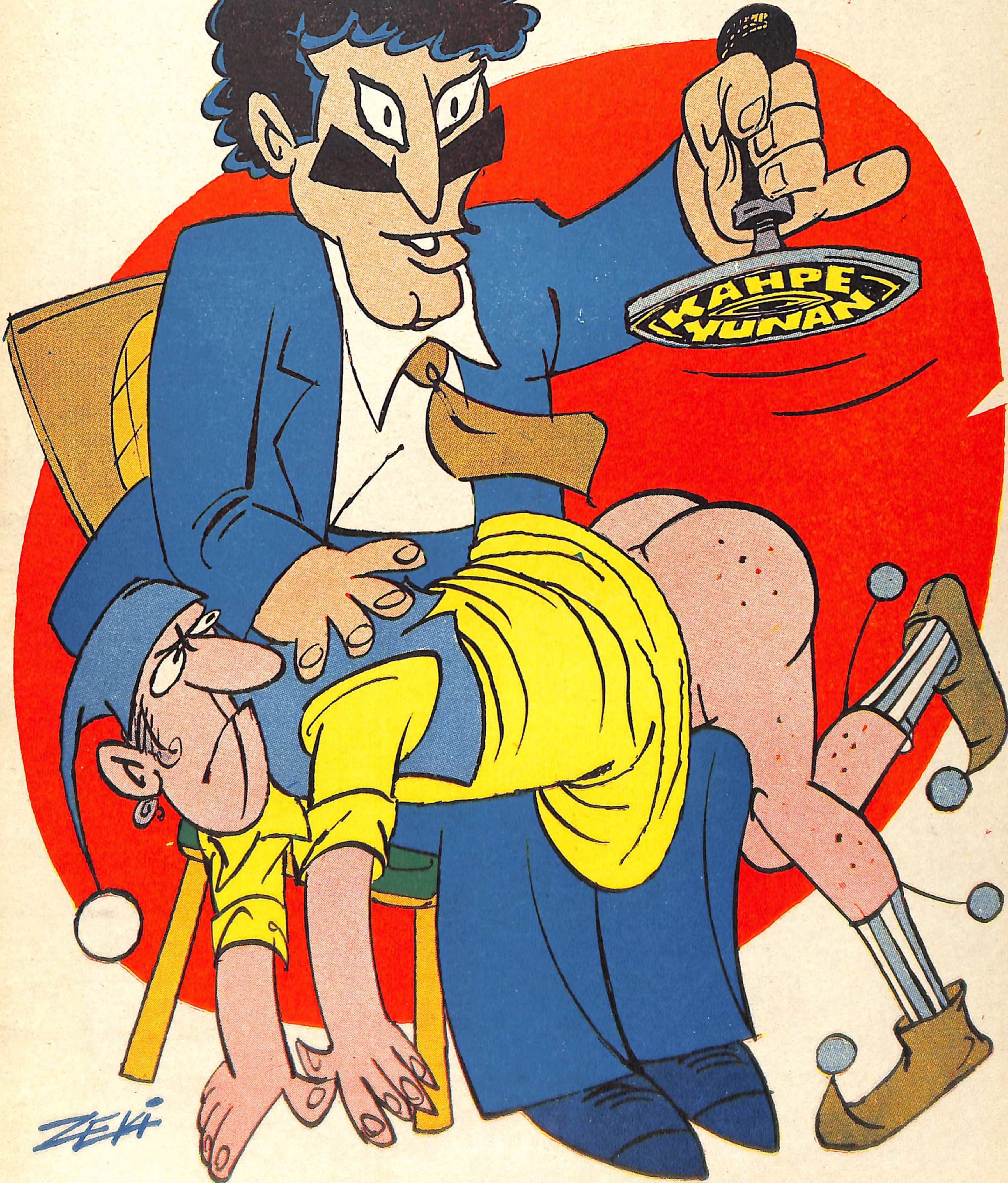
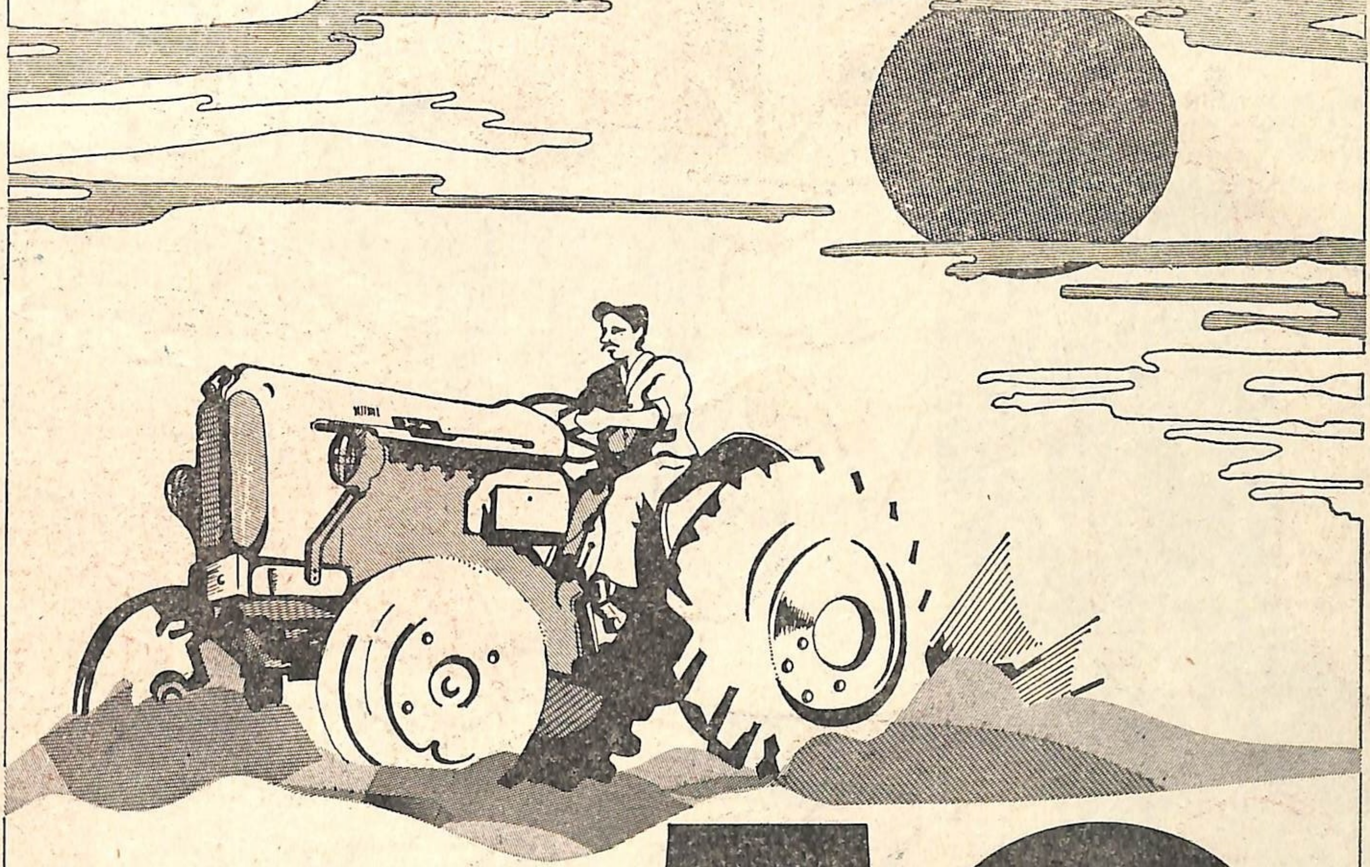
33-76

Akbaba

— Bir Yunanlı, Ecevit'i öldürmek istedi. —

«TARİH TEKERRÜRDEN İBARETTİR» !

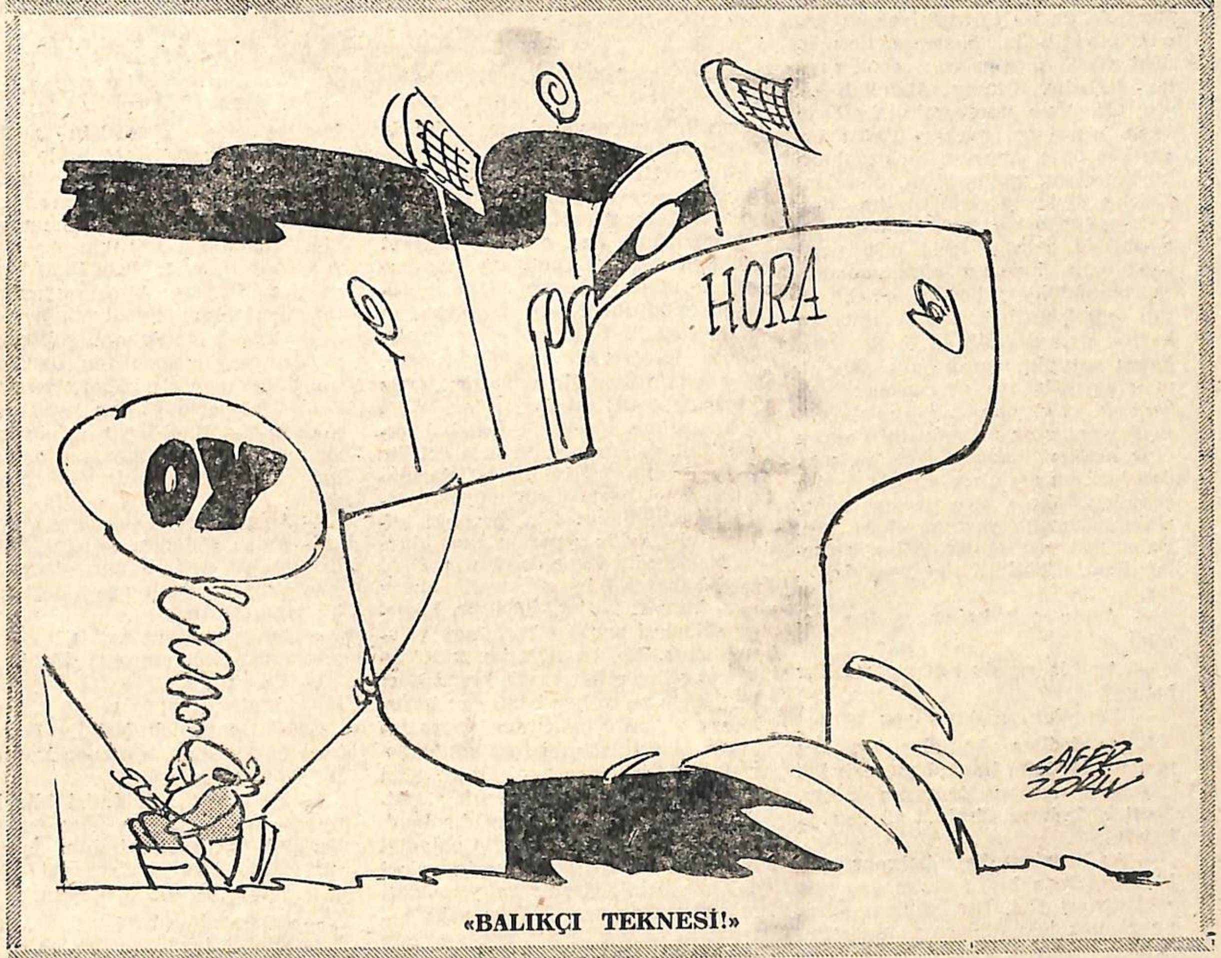
(Basın: 60053 — 20135 — 69)

Akbaba

Kurucusu : Yusuf Ziya ORTAÇ

Yıl : 54 — Cilt : 31 — Sayı : 33 * Haftalık Siyasî Mizah Gazetesi * 11 Ağustos 1976 — Fiatı 250 Kuruş

«BALIKÇI TEKNESİ!»

Bilmemiz Gerekmez mi?

TOPLUMUMUZUN sorunlarına pek sık adı edilmeyen yeni bir sorunun eklendiğini belirtmekte yarar var:

Halk, olup bitenlere akıl erdiremiyor.

Her ülkede gerçekler iki ayrı kümede toplanabilir. Herkesin bildiği, iletişim ortamlarının yazıp söylediği, kesin kanıtlarla onaylanan gerçekler vardır. Bir de bunun yanısıra, halk tarafından çok az bilinen, ya da hiç bilinmeyen, ülkenin istihbarat örgütlerince değerlendirilip yönetim katlarının kullanımına sunulan bilgiler vardır. Genellikle ikinci tür, güvenlik nedenleriyle halktan saklanır. Toplumların yaşantısındaki bu iki tür gerçeğe, dilerseniz alt ve üst gerçekler diyebiliriz.

Ülkemizde alt ve üst gerçekler birbirine karışmış, adeta altüst olmuştur.

Halk neye inanıp neye inanamayacağını bilemez durumdadır.

Modern felsefenin temelini oluşturan neden - sonuç kuramı bizim için geçersizdir artık. Aynı koşullar altında aynı nedenler tam ters sonuçlar verebilmektedir. Zaten bu nedenlerin çok azı bilinebilmektedir. Ayrıca yöneticilerin nedenleri toplumun - yani yönetilenlerin - nedenlerine uymamaktadır.

Ülkemizde her türlü proteinin kıtlığı göklere çıkmışken dış ülkelere canlı koyun ihracına başlamamızın nedenini anlayabiliyor musunuz?

Hora adlı araştırma gemisinin çevresinde koparılan gürültünün nedenini tam anlayabiliyor musunuz? Sonuç olarak ne kazandığımızı?.

Amerika'da Bay Ecevit'e yapılan suikast girişiminden sonra en Türkçü ve en İslâmcı geçinen iki liderimizin suskun kalmalarının nedenini?..

Bugünkü Türk hükümetini başından beri destekleyen Amerikan hükümetinin bir sözcüsü olan Bay Kissinger'in Bay Ecevit'e «Siz hükümette kalsaydınız Kıbrıs sorunu çoktan çözümlenmiş olurdu,» demesinin nedenini?..

Bazı tesislerimizin temellerinin iki ayrı yerde birden atılmasının nedenini?...

Yıllarca önce çalışmaya geçmiş olan bazı başka tesislerimizin temellerinin yeniden atılmasının nedenini?...

Birçok temel ihtiyaçlarımızı karşılayamazken dışarıdan ithal ettiğimiz malların büyük bir bölümünü lüks sayılabilecek maddelerin oluşturmasının nedenini?...

Hükümetin Kıbrıs'ın şimdiki durumundan memnun olmasının nedenini?...

Her ülkede sağ ve sol basın arasındaki fark sadece yorumlarda kalırken bizde sağ basının verdiği haberlerin de basının geri kalanıyla bağdaşmamasının nedenini?...

Anlayabiliyor musunuz?.

Eğer tüm bunlara akıl erdirebiliyorsanız, ne işle uğraşırsanız uğraşın, size yazık oluyor demektir. Hemen bir silindir şapka edinip - hayır, öylesi değil - içinden tavşanlar falan çıkarmaya başlayın.

Biz birçok şeyi bilmiyoruz. Bazı konularda bize bir şey söylenmiyor, bazı konularda da çelişkili bilgilerle kafamız karıştırılıyor.

Sorun çözümünde en önemli koşul açıklıktır. Kısacası, sorunların anlaşılabilmesidir.

Bizim sorunlarımız yoğun bir sis tabakası içinde. Hedefin yönünü kestiremediğimiz gibi; hedefle aramızdaki engel yıkılabilecek bir duvar değil, içinde yüzdüğümüz erimiş kaaçuk. Vıcık vıcık, yapış yapış...

Anayasa'nın 50. maddesi şöyle diyor: «Halkın öğrenim ve eğitim ihtiyaçlarını sağlama, Devletin başta gelen ödevlerindendir.»

Aynı maddede bir başka hüküm var: «Devlet, durumları sebebiyle özel eğitime ihtiyacı olanları, topluma yararlı kılacak tedbirleri alır.»

Bu gidişle çoğumuz, «durumları sebebiyle» bu maddenin kapsamına girecek.

AKBABA

— Mindere zamk gibi yapıştık —

BİZ o denli konuksever bir ulusuz ki, hani belki dünyada bizim gibi konuksever bir daha yoktur. Hele işin içine, üst - memur ilişkisi, üst - vatandaş ilişkisi girince konukseverliğimiz bir kat daha fazla olur. Örnek mi istiyorsunuz, alın size bizim ilçe. İşte bal gibi örnek.

Genç kaymakamımızın karısı ilçede çok sıkılmıştı. Sıkılır kadıncağız, çünkü büyük kentte doğmuş, büyük kentte büyümüş. Bizim avuç içi denli kasabada eğlenecek ne var ki? Haydi, ufak memur karısı olsan, çekiştirirsin öteki ufak memur karılarını, yok gündü, yok pastaydı, yok çaydı, idare eder gidersin. Bunlarla da mı eğlenemiyorsun, çocuk büyütürsün. Nedense ilçemizdeki küçük memurların çocuk sayıları fazladır. Nüfusçu Abdullah beyin altı tane, meteorolojici İhsan beyin altı tane, sağlıkçı Kadir beyin beş tane. Anneler, bu çocukları büyüteceğim, yedireceğim, onunkini ötekine uydurup giydireceğim derlerken, bir bakarlar ki, kocalarının emekliliği gelmiş. Hele hele parti başkanının hışmına uğramamışlarsa, bulundukları ilçeden emekli olup gitmişlerdir. Ama kaymakam karısı öyle değildir ki. Kaymakam karısı zorunlu olarak oturaklı olmak zorunda. Az konuşmak, az gezmek, az görünmek zorunda. Yoksa kaymakamın durumu iki paralık olur astları yanında. İşte bu yüzden haziran ayı girer girmez, bizim genç kaymakam, genç karısını annesinin babasının yanına yolcu etti. Daha doğrusu ettiler. Tüm kadınlar ilçenin otobüsünün başındaydılar.

— Aman çok kalmayın Itır hanım!

— Ay biz sensiz ne yaparız Itır hanım?

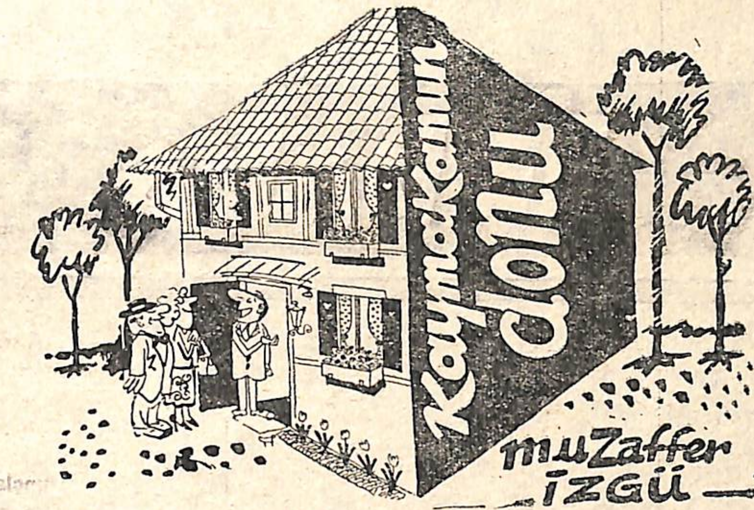
— Itırcığım, mektup yaz ha!

Böyle dediler kadınlar. Hele şu mal müdürünün ilkokul mezunu karısının «Itırcığım» demesi yok mu, öteki kadınların tümünü çileden çıkarttı...

— Ay Itırcığım diyor kokmuş, sanki kaymakam beyin karısı ona yüz veriyormuş gibi. Itır hanımın gözüne girmek için dünyanın dantelini ördü.

— Ay vallahi Itır hanım, ona iki gittiyse, bize on iki geldi. Ben bile Itırcığım demedim ayol. Mal müdürü olmakla kendini birşey sanıyor, devletin parasını kocasının sanıyor.

— Ayol asıl suç kocasında. Adam tutup da bu cahil kadının yanında, hanım, ben istersem bunların maaşlarını bile vermem, derse, kadın da kocasını birşey sanır...

Neyse, Itır hanımın otobüsünün hareket etmesiyle birlikte, fısır fısır yapılan bu dedikoduların hiçbiri bizi ilgilendirmez. Asıl otobüs hareket ettikten sonra... Otobüs yolun kıvrımını döner dönmez, bizim ilköğretim müdürü hemen kaymakamın yanına yaklaştı. Maşallahı vardır bizim ilköğretim müdürümüzün, Her devrin adamıdır mübarek. Öyle ki, hangi parti iktidara gelse, dört ayak üstüne düşer. Yemeği bol, çenesi bol, yıkaması yağlaması bol bir adamdır. İlköğretim müfettişlerinin çoğu, Naci beyin tavuğunun bol olduğunu bildikleri için, çevrede teftişlerini gündüz yaparlar, gece oluncu Naci beyin evine damlarlar. Naci bey, baharın iki yüz denli civciv alır, bunları besler, büyütür, böylece şölenleri ucuza çıkarmanın yolunu bulur. Eh, ilk öğretim müfettişlerine çifter çifter tavuk kesen Naci bey, kaymakam bey için neler hazırlamaz ki? Kaymakamın karısının hangi gün gideceğini özel yöntemleriyle daha birkaç gün öncesinden öğrenir, ondan sonra hazırlığa girişir. Karısı da iyi ahçıbaşıdır hani. Kocasının özel yöntemlerle edindiği bilgilerden kaymakam beyin neleri çok sevdiğini öğrenir ve yemekleri ona göre hazırlar. Otobüs daha hareket etmezden, Naci beyin evinde türlü türlü yemekler hazır, kaymakam beyi bekliyordu.

— Beyefendi, dedi Naci bey, çok rica ediyorum beyefendi, dedi.

Karısı atıldı:

— Aman kaymakam bey, vallahi dosdoğru bize gitmezsek çok üzülürüm, dedi.

Kaymakam bey genç, kaymakam bey deneysiz. Yöre dolu memur, hepsi de aslında Naci beyle karısının dediğini diyorlar ama, hiçbiri de Naci bey gibi hızlı davranıp yemekler çörekler hazırlamamışlar ki... Kaymakam bey ıkınıyor, sıkılıyor, ama sonunda Naci beye başını sallıyor. Naci bey, böyle zamanlarda bir tuhaf olur, kaymakam beyi yemeğe konuk etmek, onu çok çok onurlandırır. Başını diken, öteki memurlara yan gözle bakar, kaymakam beyle evin yolunu tutar. Kaymakam bey Naci beyin evinin kapısından girdikten sonra, başlar artık bir yandan karısı, bir yandan kendisi:

— Aman buyrun şuraya oturun!

— Aman efendim, vallahi billahi orası rahat değil buraya oturun!

— Gözüm çıksın rahat değilsiniz, bu yana oturun!

— Aman ayağınız sarktı.

— Aman kolunuz yana düştü.

— Yastık...

— Minder...

Ardından yemek faslı... Kaymakam beyin önüne kocaman kızarmış bir tavuk.

— Hatırınız için derisi bile kalmasın. Duyduğumuza göre tavuğun derisini çok severmişsiniz. İstersiniz içerde dört tavuk derisi daha hazırladım, hepsini getireyim.

— Aman salata buyrun... Cacık da beyefendi... İçkiyi şu bardaktan mı alırsınız, yoksa bu bardaktan mı beyefendi?.

— Efendim isterseniz yer sofrası kurduraryım, köylerde yer sofrası benimsiyormuşsunuz da...

Hele kaymakam bey azıcık duraklasın, nefes almak istesin. Karı koca, ikisi birden öyle bir tarzan «Aaaaaa» sı çekerler ki, kaymakam bey derhal etin üzerine balıklama atlamak zorunda kalır.

— Meyve kaymakam bey!...

— Ay önce hoşaf!...

— Yok yok, önce kalburbastı. Kaymakam bey kalburbastıyı çok severmiş. Önce kalburbastıyı verelim, ardından kadayıfı sunarız. Buyrun kaymakam bey buyrun!...

— Şey doy...

— Yooo bizim evde doydum yoktur kaymakam bey. Biz konuğumuzun önüne ne koyarsak yemek zorunda, baksanıza biz karı koca nasıl yiyoruz.

İyi ama, kaymakam bey senin gibi seksen beş kilo mu, karın gibi seksen dört kilo mu? Adamcağız elli dokuz kilo...

— Allah aşkına şu kadayıf lokmasını da hatırım için kaymakam bey!

Eh, yendi, içildi, yatma zamanı geldi. Hiç kaymakam bey bu saatten sonra evine bırakılır mı? Hem hangi konuk Naci beyin elinden canını kurtarabilmiş ki gecenin bu geç saatinde:

— Aman kaymakam bey, Itır hanımsız vallahi o eve girilmez, kimbilir o ev size nasıl Itır hanımsız zından gibi gelir. Ben zaten yatağınızı hazırladım, şu odaya...

— Yaa yaa, dünyada olmaz. Bi kezinde bizim hanım on beş günlüğüne kardeşinin yanına gitmişti de, e vallahi on beş gün şu kapıdan içeri girmek bana işkence gibi gelmişti.

Ne yapsın kaymakam bey, koca bir tavuk yemiş, zorla bir tavuğunda salt derisini çiğnemiş, kadayıf, kalburbastı, taze fasulya, kabak dolma, hoşaf, patlıcan musakka, bir kase yoğurt, yarım şişe rakı. Adamcağız olmuş pelte. Naci beyin evinde yatmasın da ne yapsın?

Oysa ki neler düşünüyordu kaymakam bey, karısını çok severdi ama, yine de evde hiç çalışamıyordu. İşte bu karısının gidişini fırsat bilerek ilçenin birçok işinin plânını evde çalışarak düzenleyecekti. Sonra, okumadığı yeni çıkan bir yığın kitap vardı, onları da okuyacaktı.

Nah okursun kaymakam bey, nah plânlar hazırlarsın kaymakam bey. Mal müdürü Recep bey ne güne duruyor. Bir kez kasaba çalkalandı, Naci beyin evinde hem yemiş, hem de yatmış. Yemin olsun, kaymakam beyin sabahleyin Naci beyin evinden çıktığı meteorolojici İhsan beyin karısı tarafından, en küçük çocuğun altını değiştirirken görülmüş. Ne demek yâni, Naci beyin evinde yatan kaymakam, niye mal müdürünün evinde yatmasınmış?... Kaymakama uygun şöyle desenli çarşaflardan evde yokmuş, o da mı tasa? Bezza Etem efendide de yok değil ya. Pekiyi, Naci bey kaç çeşit yemek çıkarmış? Altı üstü üç veya dört çeşit... Tuuu, koskoca kaymakam beyi adam ilköğretim müfettişleriyle karıştırmış olmalı. Ulan hiç koskoca kaymakama kabak dolması verilir mi? Adamın kendisi kabak...

— Hanım göreyim seni...

— Ayol ben bir başıma...

— Sana bizim hademenin karısını, kızını da yollarım...

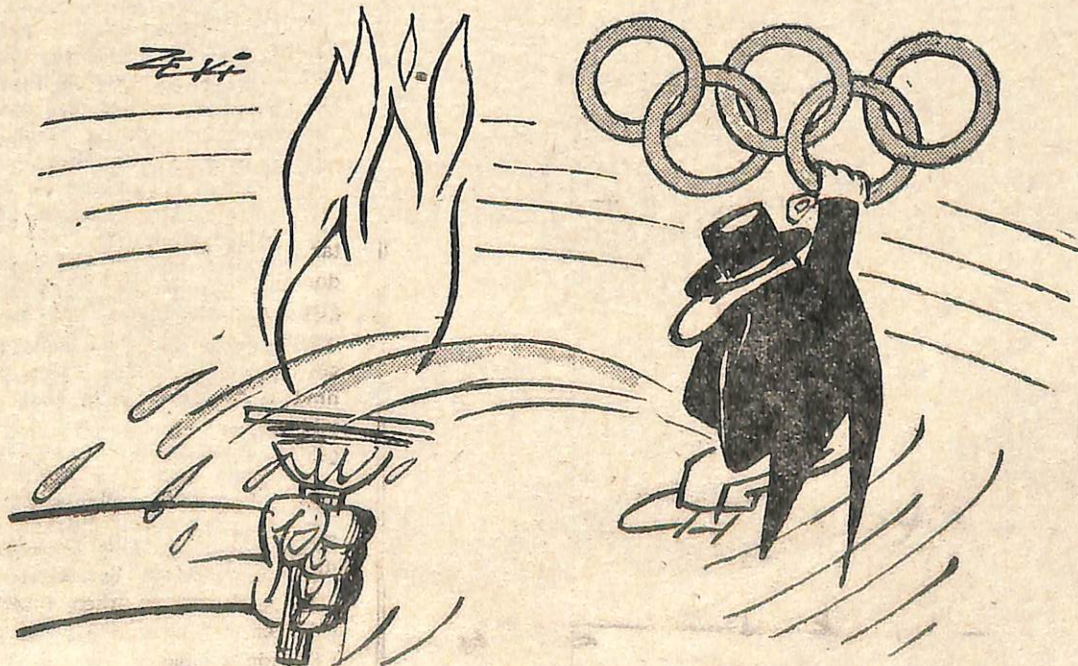
Eh vurulsun kazanlar, kaymakam beyin karısı Itır hanım, annesinin yanına yazlığa gitmiş...

— Allah belânı versin, adama tutmuş kalburasta yedirmiş. Ulan bugüne bugün kalburbastı tatlıların en âdisidir. Kaymakam beye sarığıburma yapmalı, tulumba tatlısı yapmalı. Tatar böreği değil, su böreği yapmalı. Bir yerlerden viski bulmalı... Çerez almalı. Şam fıstığının kabuklarını soymalı...

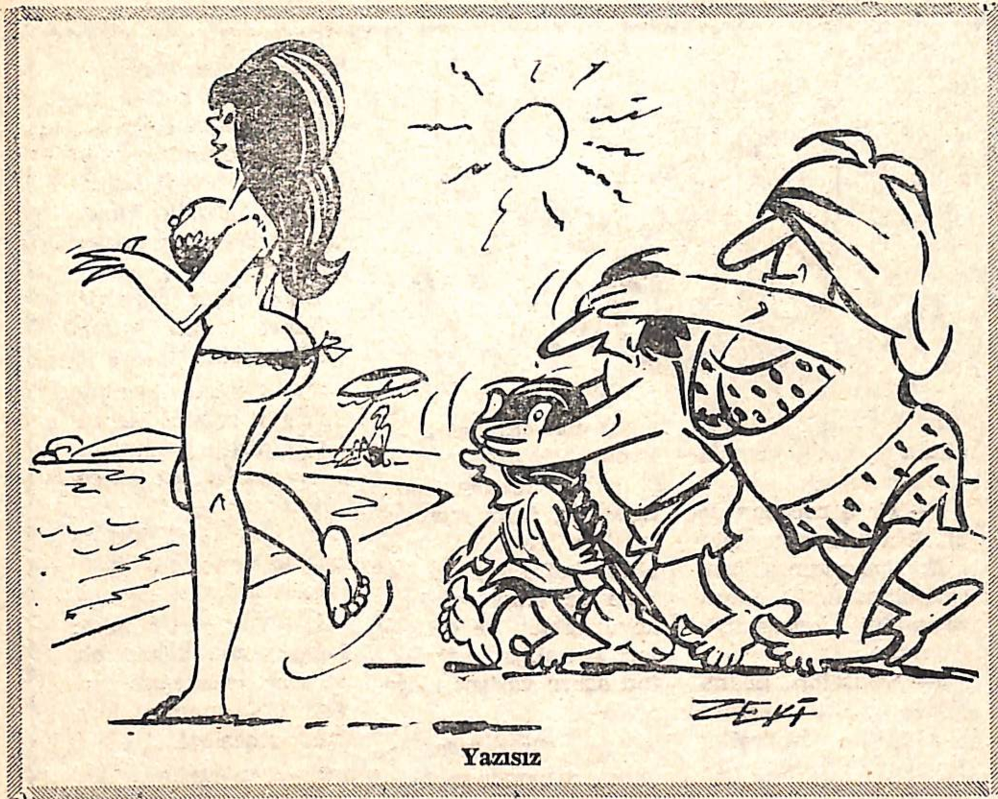
— Buyrun yiyin kaymakam bey!.

— Aman lokmaları iri iri atın kaymakam bey!

— Sağlığınıza kaymakam bey!

— Spora politikanın girmesi, Olimpiyatların geleceğini tehlikeye sokuyor —

Yazısız

Gözlerim

En küçük ilgiye kanan gözlerim...
Bir damla sevgiye yanan gözlerim...
Sevinç gözyaşları dökmek isterken,
Çorak topraklarda akan gözlerim...
Yıllarca arayıp; kadında, aşkta,
Bir gülücük bulamayan gözlerim...
Ben de anlamadım? arzun ne bilmem?
Ey güzel gözlerde kalan gözlerim...
Aldanır, «anlamsız bir çift göz» diyen
Cümle çirkinliğe tırpan gözlerim...
Neden bakmamıştın o güzel kıza,
İnanmam, gururun yalan gözlerim...
Dertliye, çirkine bakıp, acıyan,
Acıyana hınçla bakan gözlerim...
Yapmacık gülüşlü, sahte yüzlere,
«Gerçeten bu musun?» diyen gözlerim...
O uzun ellerin, yılan dillerin,
Boynuna ip gibi geçen gözlerim...
Her mutlu olanda, kendini bulan,
Her sevgiden biraz çalan gözlerim...
Gördükleri sanki yetmezmiş gibi,
Bir de üste gözlük takan gözlerim...

M. Fikret YILMAZ

— Aaa bakın şu parça eti Itır hanımın hatırı için...

Parça et, nah var belki yarım koyun budu.

— Semizotu salatasından kaymakam bey...

— Vallahi şu küçük parça böreği de yemezseniz artık...

Küçük parça ha, erkek mendili denli, kayık tabağın içerisinde...

— İlkin sarığıburmayı mı yersiniz kaymakam bey, yoksa tulumba tatlısını mı?

— Aman hanım, iki tabağı da yan yana koy, kaymakam bey, bir ondan, bir ötekinden, böylece ikisini birden yemiş olur.

Patlıyor kaymakam bey... Ama ah şu Itır hanımın hatırı.

— Çay kaymakam bey, kahve kaymakam bey... Aman biraz da şu çörekten kaymakam bey.

Kaymakam bey yatacak. Yağma mı var? Desenli çarşaf, desenli yastık kılıfı burcu burcu ketre kokuyor, pamuk kokuyor. Ama yatamaz ki kaymakam bey, mal müdürünün karısını banyoyu tâ yemeğin başından beri istimde tutuyor. İnek ilköğretim müdürü, böyle şeyi hiç anımsayamaz ki. İnsan yatmazdan önce bir banyo almalı değil mi ya? Hem ilçede banyo yok ki, koskoca kaymakam bey, nasıl kaymakamlık binasının banyosunu yaksın?

— Kaymakam bey, banyo hazır...

— Aman ben şey, rahatsız...

— Yok efendim, hiç olur mu ne demek rahatsız olmak...

Aslında kaymakam bey, o şişkin mideyle banyoya girmekten rahatsız olacağını söyleyecek ama, onu dinleyen kim?

— Şuradan kaymakam bey, buradan kaymakam bey, havlu şurda kaymakam bey, sabun burada kaymakam bey...

Mal müdürüne kalsa, tutar kaymakam beyi kendi eliyle yıkar, sonra «Kaymakam beye öyle bir kese sabun attım ki» diyerekten caka satar ama, hiç kaymakam bey buna izin verir mi, önermesi bile çirkin.

Yıkandı kaymakam bey. Öldü dirildi tok karnına, o sıcak hamamın içinde. Bir ara her yanını öyle bir alev sardı ki, soğuk suyun altında on dakikadan fazla durmak zorunda kaldı. Banyodan cıvık hamur gibi çıktı, cıvık hamur gibi desenli çarşafın üzerine yayıldı. Öldü mü, uyudu mu, yoksa bayılıp bayılıp ayıldı mı belli değil...

İşte böyle, bizim kaymakam bey bu işkenceye ancak on altı gün dayanabildi. Daha sırada on dört memur vardı. Ondan sonra ilçenin hatırı sayılır aileleri gelecekti. Ki, onlar da kaymakamdan gün almışlardı. Falanca gün, falan yerde...

— Yok yahu, ayın yirmi dördünde bizde...

— Yok canım bir yanlışlık olacak...

— Yahu asıl kaymakam beye sormak ayıp olacak.

— Biz en iyisi ayın yirmi beşinde kaymakam bey nerede konuk olacak, onu öğrenelim. Onu öğrendik mi gerisi kolay, ya sendedir, ya bende...

Belki kaymakam bey bu işkenceye daha çok dayanırdı ama, ne olduysa, daha doğrusu ne olmuşsa, meteorolojici İhsan beyin evinde olmuş.

— Buyrun kaymakam bey!

Kaymakam bey buyurmuş.

Yok yok, kaymakam bey o bir lenger tepeleme pilâva hiç mi hiç içerlememiş, çünkü aynı slogan, «Itır hanımın hatırı için.» Bir şişe kaçak boğma rakısına da seslenmemiş. Ama, kimsenin yapamadığını metereolojici İhsan bey yapmağa kalkışınca, zaten kaymakamın kafası bir şişe boğmadan leyla, tamam olmuş işte o gece. İhsan bey, o derme çatma banyosuna kaymakam beyi sokmuş mu, ardından da kendi girmiş mi?

— Ah kaymakam bey, Itır hanım yok, sizin sırtınızı kim sabunlayacak?

Kaymakam bey, artık o bir lenger pilâvın etkisiyle mi, yoksa boğma rakısının etkisiyle mi, sırayı, saygıyı, kaymakamlığı, maymakamlığı maymakamlığı unutmuş, bağırmış İhsan beye:

— Çık ulan dışarı:

İhsan bey, kaymakamın böyle kabalaşmasını boğma rakısına verirmiş, çıkmazmış dışarı. Kaymakam beyin yapısı belli, İhsan bey nah var belki doksan kilo, eller yaba gibi, kollar gövde gibi. Bir yakalamış kaymakam beyin boynundan, almış eline sabunu keseyi, neren ister neren istemez...

— Ulan bırak beni adi herif!.

Bırakır mı hiç İhsan bey?

— Itır hanım yok, nasıl bir başınıza yıkanırsınız kaymakam bey?

— Ulan seni açığa aldırtırım...

— Itır hanımın kulakları çınlasın...

— Ulan işine son veririm...

— Ne yapıyordur kimbilir şimdi Itır hanım?

Kündeye getirmiş ki İhsan bey kaymakamı, kaymakam beyin kıpırdaması olanaksız, sabundan gözünü açması olanaksız, soluk alması olanaksız, Ha öldü, ha ölüyor kaymakam bey. Bu kez de İhsan bey, kaymakam beyin donuyla fanilasını, gömleğini alıp kaçmaz mı banyodan?.

— Siz bunları bir başınıza nasıl yıkarsınız kaymakam bey?.

— Ulan ver donumu!...

Altı çocuk, altısı da yığılırlar mı banyonun önüne, kaymakam bey içeriden bangır bangır bağırır mı!

— Ver ulan donumu namussuz hergele! diye. İhsan bey bağırır mı:

— Kuruyor bekle hele!...

Ulan madem iki donun yok, tutar niye ıslarsın kaymakam beyin donunu? Adamı bangır bangır bağırtırsın banyonun içinden, altı çocuğu da güldürürsün adamcağızın üstüne... İşte bu olayın sabahında kaymakam bey karısına bir yıldırım teli çekmiş, daha doğrusu çektirmiş yazmanının adıyla, imzasıyla, «Çok acele yetişin, kaymakam bey ağır hasta» diye... Yok gerçekten karısı yetişip gelmeseydi, sağolsun bizim ilçe kaymakam beyi yedirirken içirirken yıkarken, sıkarken bir ay içinde öteki dünyaya gönderecekti...

Muzaffer İZGÜ

Yazısız

Yüzer Köfte Lokantası

ASIM işini bilir, kaç renk boyaya batmış bir üç kâğıtçıydı... Son aldığı karıyı da üçyüzbin lira sövüşleyerek, Koskarika'dan kürk alıp geleceğim ayağıyla uyutup Kumkapıda Necmi'nin yerinin üstünde bir odaya kendini atmıştı...

Bu arada minübüste tanıştığı Mebruke adında, girişi ve çıkışı meçhul bir karıyı da vaziyeti idare etmesi ve kendini harabatlıktan kurtarması için yanında getirmişti.. Birkaç hafta kendini orman mühendisi Affan Yarma olarak çevreye tanıtmış ve eski karısı Şaşı Lamia'ya hayat izini kaybettirmeyi de bir yere kadar başarmıştı.. Çünkü Lamia, bir şişe en keskininden kezzapla, adamını bulup altıotuzlik bir Nagant tabanca almış ve Asım'ı aramaya başlamıştı...

Muhabbet tellallığından biriktirdiği mangırların tokatlanmasına Şaşı Lamia fena bozulmuştu... Günler arama tarama ile geçti.. Fakat Asım sakal bırakmış ve orman mühendisi Affan Yarma olarak muhitte yeni bir hava basmıştı...

Geri zekâlı, fakat yatakta çok iyi işe yarıyan Mebruke Asım'a çiçek çiçek gibi bakıyordu... Asım kendine gelmişti.. Şaşı Lamia'nın üçyüz binini götürdüğü için ayrı bir ferahlık duyuyordu. Bu paranın ancak on binini yemiş gerisini zulaya atmıştı... Bu sefer sağlam ve para getirir bir iş tutacaktı... Yanında karpuz gibi yatan Bebruke'ye baktı..

«— Bu karı için namuslu olunur? dedi... Kafasında deniz kenarında gördüğü eski fakat geniş bir mayna hakkında kurduğu orijinal bir plân vardı.. Mavnanın üstüne elli masa atıp, kıç tarafında bir köfte ocağı teşkilâtı kurdu ve de mavnayı sahilden ellimetre açığa demirledi mi, piyasada hiç düşünülmemiş yüzer köfte lokantasını gerçekleştirmiş olacaktı.

«— Mavnanın üstüne bir de tente çekerim.. Enayi bir de garson... Ocakta ben vaziyet alarım. Mebruke'de kasaya geçer.. Ondan sonra bastır piyazla köfteleri millete.. Bir yiyen on daha, on yiyen yüz daha yer.. Neden?.. Çünkü deniz havası adamın iştahını arttırır... Yaşasın ulan. Sendeki kafa değil dizel motoru Asım».. Bu bağırmaya Mebrure uyandı.. Koltuk altının bütün şehvetli kısımlarını göstererek..

«— Ne o kocacım dedi.. Sen daha uyumadın mı? Uyumadınsa bari sevişelim.. Asım Mebrure'ye bütün heyecanıyla dalarken...

«— Sevişelim anam.. Yüzer Köfte lokantamız durum vaziyetine kıvançla bakarak» gibi bir laf...

Asım salapuryayı Ahmet Baba'dan iki binliğe götürüp derhal büyük bir hızla çalışmaya girişti... Yüzer Köfte Lokantası çok kısa bir zamanda, masasından tuzluğuna, tuzluğundan pikabına kadar fıstık gibi donandı.. Asım on tane avare çocuk bulup el ilânı da bastırdı...

Orman Mühendisi Affan Yarma'nın Newyorktan getirttiği son buluş - YÜZER KÖFTE LOKANTASI - Yüzer Köfte Lokantasında yüzerken Yüzer Köfte yiyiniz ve deniz havasının azotlu havasını içinize çekiniz. En son çıkan pilâklar ve sabaha kadar muhabbet...

Bu çok enterasan lokanta belediye tarafından önce rahatsız edildiyse de, Asım memurlara en kralından beşyüzer köfte yedirip üstüne de birer yoğurt kaydırdıktan ve de onları haftalığa bağladıktan sonra vaziyet idare edildi...

Yüzer Köfte Lokantası kısa zamanda muhabbete meraklılarca işgal edildi... Yer bulmak mesele oluyordu... Fakat akşamcı müşteriler kısa zamanda, içkinin de muhabbete ayrı bir laf katacağını ileri sürdüler.. Asım da akşamcı olduğundan bu teklifi sevinçle kabul etti.

Artık akşamları yüzer köfte lokantası daha bir neşeli ve kavgalı olmaya başladı... Kavga sırasında denize düşenleri kurtarmak için iki yüzücü lokantada hazır bulunuyordu... Bazen bu yüzücüleri de kurtarmak lâzım geliyordu ama gene de işe yarıyorlardı.. Para Asım'ın kasaya sel gibi akıyordu... Fakat ortada sakıncalı tek durum Mebrukenin çok tahrik edici giyinişi ve oturuşları idi... İki kadeh çeken müşteriler, Mebruke hakkında bir takım terbiye'ye uymayan şeyler düşünme fırsatı buluyorlardı...

Asım iş durumu yüzünden eskisi gibi Mebruke'yi oyalıyamıyordu... İşte bu ara iri yarı ve halter yaptığı giydiği bisiklet fanilasından belli olan bir delikanlı lokantaya pek gelmeye ve Mebrukenin belden aşağı kısmına pek alakalı bakmaya başladı...

Kısa zamanda Mebruke bu kuvvetli kolların arasında sabahlamanın çok tatlı olacağını düşünmeye, adı Osman olan herife firikik sallamaya başladı.. Buluşma bir gece işten sonra, Asım ikiyüz köfte bir büyük rakı götürüp sızdıktan sonra oldu... Osman Mebruke'yi sahilde, bir sandalın içinde çok gaddar bir şekilde ayıkladı...

Bu olaydan sonra gizli ilişki bütün hızıyla devam etti...

Ve Osman kendine deli gibi tutkun Mebruke'ye pilânını anlattı...

«— Asımı toz edeceğiz...»

«— Neyle? Yoksa onu öldürmeyi mi düşünüyorsun?..»

«— Yok yüzer köfte lokantasının kıçına bir motor takacağım ve Asım'ı Marmaranın koynuna atacağız!...

«— Anlamadım koçum, hadi beni bir kere daha sev de daha iyi AKLIMA GİRSİN???.

Osman fazla anlatmadı.. Maksadını bir gece Asım uyuduktan sonra çaktırmadan yüzer Köfte Lokantasının kıçına taktığı bir motorla daha neşeli bir halde belli etti..

Mebruke çaktırmamadan Asım'ın koynundan çıkmış, yüzer köfte lokantası içinde sığıntı halindeki Asım'la uyuyan marmaranın koynuna doğru gitmişti..

Ertesi sabah gözlerinin Lapseki açıklarında açan Asım bu inekliği yeniden kimin yaptığını düşünüyordu...

* * *

Şaşı Lamia, kardeşi Osman'la birlikte Asım'ı duman etmenin şerefine kadeh kaldırırken Lamianın eski mallarından olan Mebruke de bu muhabbete iştirak ediyordu...

Asım beş ay sonra beline soktuğu büyükçe ve dokuzluk otomatik bir silâhla Lamia'nın yeni açtığı ve kendi mangırları ile kurduğu gizli randevu evine çok korkunç bir baskın yaptı... Hem Lamia'yı hem Mebruke'yi hem Osman'ı götürdü... Yüzer köfte lokantasının sahibi ve mucidi Asım maallesef sadece adam başına onar kurşun saydı... Sonra bağırdı..

«— Üç cesedim var, iyi pişsiiiiiin!...»

Suavi SÜALP

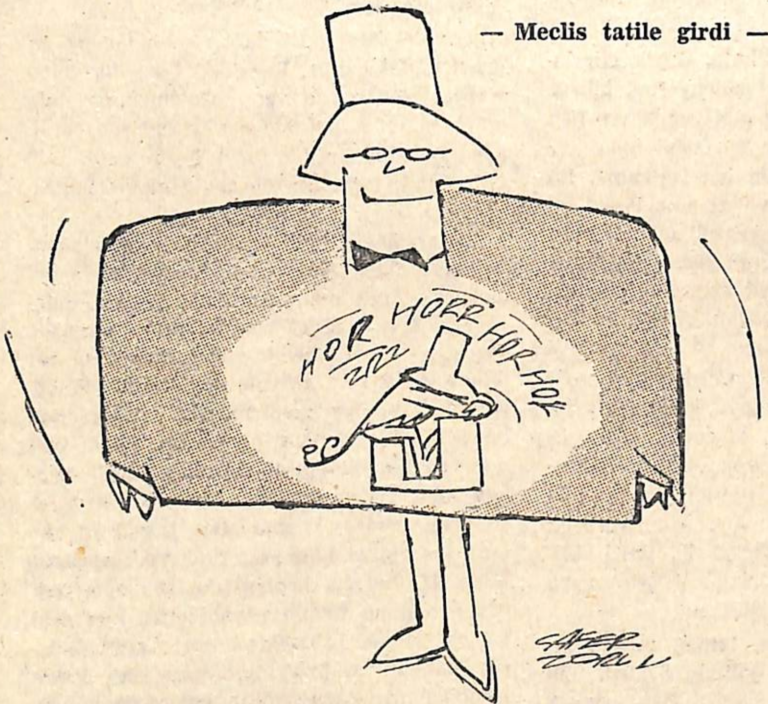

— M.C. Hükümetinin memurları tuttuğunun resmidir —

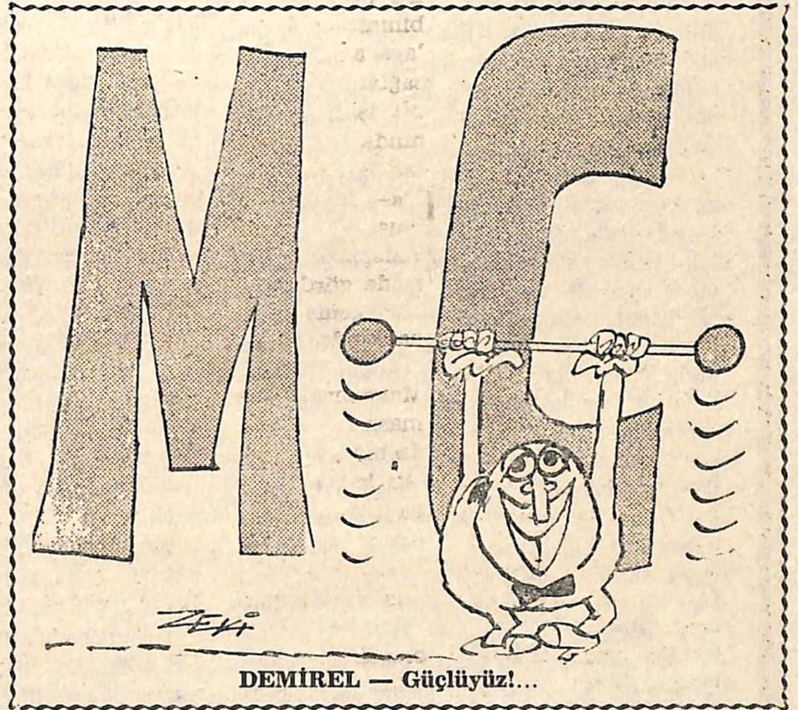

Hora geliyor Hora, denizi yara yara!...

— Meclis tatile girdi —

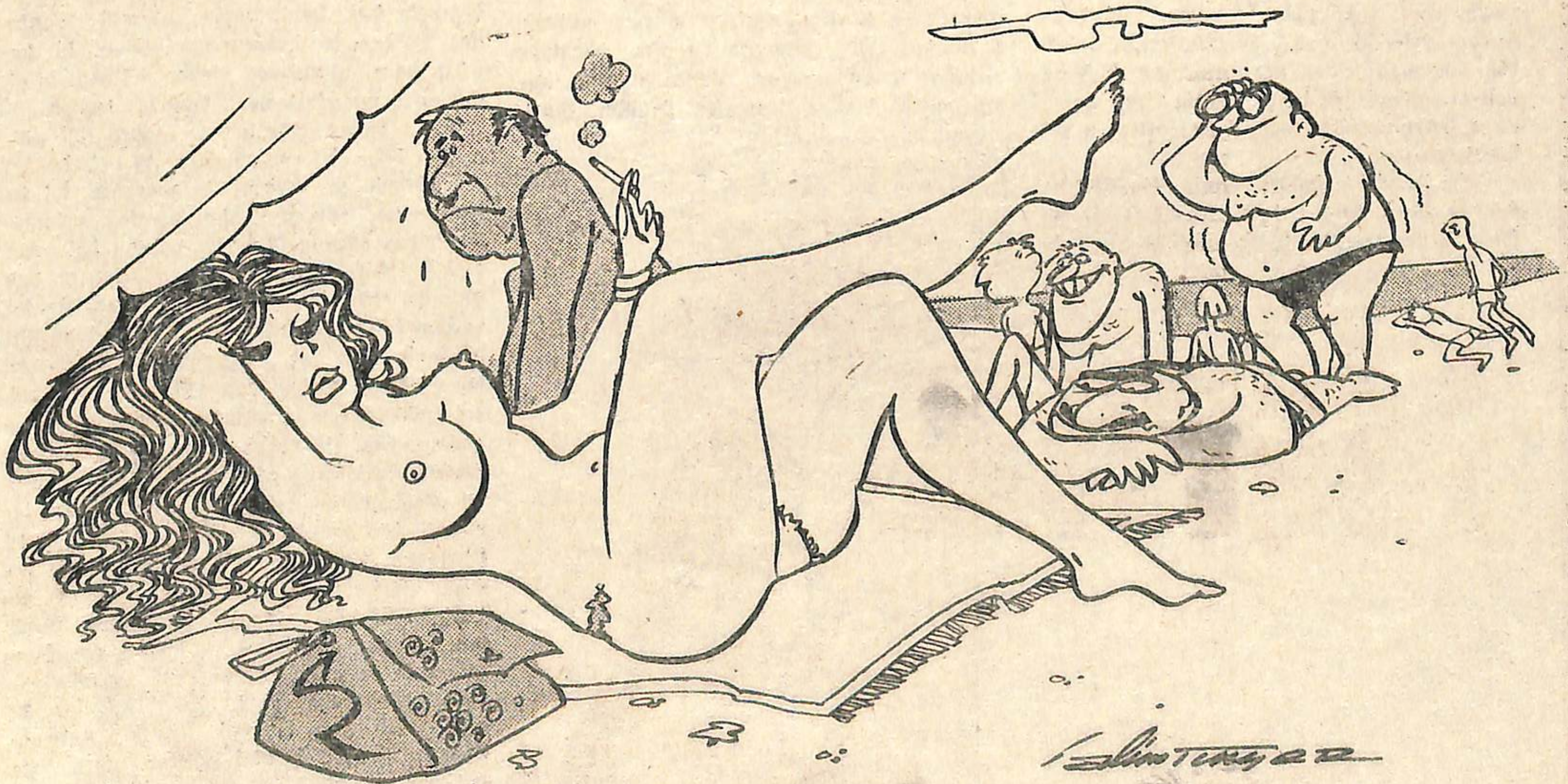

«Ben Mecliste değilim, Meclis benim içimde!»

DEMİREL — Güçlüyüz!...

Kadınların cinsel durumlarına göre renk değiştiren kilot yapıldı — Gazeteler —

Renkten renge girenler!...

dünya var mı, yok mu?

NURETTİN TÜRKER

KENTİN güney yöresi, kırlara doğru açılan semtin başlangıcı. Sekiz - on ev var burada. Evlerin karşısı asfalt yol. Yolun da karşı kenarında durmadan sallanan bir genç. Sakalları kızılla kara arasında dalgalı. İri, mavi gözleri bir noktaya bakıyor. Yüzünde sizi görmeden göreceğini bilmiş gibi mutlu bir gülümseme. İki kolu sarkık, bir ileri, bir geri gidip geliyor. İyi ama, bu nasıl olur gün boyu, günler boyu...

Yol arkadaşlarından biri açıklıyor:

«— Zavallı... Her gün burada çakılmış gibi durur, hep böyle...»

Yaşlı kadın, oturma odasında, sedirin ortasına çöreklenmiş, doksandokuzluk tesbihini tüketmeye çalışıyordu. Oynayan dudaklarında yılların alışkanlığı belkide tik'leşmiş, durmaz hale gelmişti. Arada bir pencereden bakışları neyi, kimi görüyor; görüyorsa bu ne anlama geliyor belli değil. Ve iki yudum su, ya da köpüklü bir kahve içip de kendine gelince anlatırdı:

«— Biz köyümüzden başka yaban el bilmeyiz a oğul. Burda doğduk, burda öleceğiz. Ne işimiz varmış kasabada, şeherde. Tövbe olsun hiç mi hiç canım çekmedi. Şeher şekeri, şeher lokumu, fındığı, fıstığı. Gelirse, bulursak yedik. Şindi, sizin yaptığınız gibi tutturmazdık şeker de şeker deye. Buğdayın, arpanın kilesi kaçaydı biliyon mu? Nerden bileceniz siz, nerden. Hazırcılık olsun da, isteyin durmadan. Bu ne gezmesi tozmamasıymış öyle. Babana o kadan derim ya gayrı sözümüz de tutulmaz oldu. Kocadık... İşte geldik, işte gidiyoz. Aman, ne haliniz varsa görün...»

Doksandokuzluk tesbih, düğüm atıldığı yerden çözülüp yine aynı yoluna, aynı devrine devam ederdi.

«Memleketim burası. Doğduğum, büyüdüğüm yer. Kısmette liseye kadar okumak varmış. Gözüm kesmedi gurbet ele çıkmaya. Girdim Adliyede kâtipliğe. Askerlik, derken evlendik, çoluk çocuğa karıştık. Birkaç dönüm araziden az buçuk unu, bulguru geliyor. Maaşla da borçlu harçlı idare etmeye çalışıyoruz. Eee, n'apalım kardaş, hayat hayat işte...»

«Yirmi yıldan beri bu kentteyim. Miras yoluyla biraz para geçmişti. Elimize. Dedik önce bir ev alalım. Aldık. Birkaç yılda da kalan borcunu ödedik. Öyle, böyle derken yıllar gelip geçiverdi. Buralı değilim. Dedim ya, yirmi yıl oldu, buralı olduk. İşten eve, evden işe. Akşamları arkadaşlarla lokâl havası da olur. Kendimizi düşünmeye pek zaman kalmaz. Yaz geldi mi, tatili değil, bir an önce odunu, kömürü kovalarız. Kış geldi mi kabuğumuza çekiliriz. Valla ne bileyim, yaşıyoruz çok şükür...

«Niye gittim ben gurbete. Gavur ellerinde yedi yıldan beri nasıl çalışıyorum biliyor musun? Alnımdan ter su gibi damlarken hep evimi, memleketimi, ocağımı düşlerdim. Bir serinlik yayılırdı o zaman her yanıma. Ha gayret, ha gayret... İlk yıl arsamı, ikinci yıl evimi yaptım. Dördüncü yıl elli dönüm tarla aldım. Yedinci yıl... Evimin tüm ihtiyacını donattım. Bir yıl... Bir yıl sonra sermayemi kurup bu işe son diyeceğim. Kolay mı be, kazanmak kolay mı be...»

«Bölgenin temsilcisiyim. İşimin gereği sık sık dolaşırım. Her yanını karış karış bilirim bu yörenin. Hayır, köylere kadar girdim diyemem. Her ilde ayrı bir temsilcimiz var. Tabiî, yılın çoğu günlerini yine burada geçiriyorum. İzin... Kendime izin verecek kadar durumum iyi değil henüz. Belki, birkaç yıl sonra şöyle İstanbul'a doğru veya Güneye gitmek niyetindeyim...»

«Milletvekili olmakla, temsil ettiğin ile bir daha dört yıl sonra gelirsin öyküsü biliyorsunuz çok gerilerde kaldı. Ben, fırsat buldukça kaçarım Ankara'dan. Memleketime gelirim. Seçmenlerimle dertleşirim. Dinlerim, not alırım ve dönerim. Herşey birden bire olmuyor. Hani, hemen olacak şey var, olmayacak şey var. Fakat, elin olun atmam o notları. Dört yıl sonra da olsa, seçmenlerimin huzuruna çıkınca derim ki; işte, bakın sayın dostlar. Unutmuş değilim. Burada yazıyor kimin ne dediği, ne istediği. Tamam... Sonra, tekrar seçilirsem şu olacak, şu da olacak, şöyle olacak diye perçinlerim. Yoksa, o eski usuller çoktan geçti, artık yeni sistemler bulmak zorundasınız...»

«Evet, görmeyen demiyeyim, görmek istemeyen göze gösterebilirim. Niye kalkınmamış benim yörem? Niye tüm yatırımlar başka yere yapılmış da benim yörem yoksun bırakılmış? Bölgecilik, yörecilik yapmıyorum. Bayrağımın dalgalandığı her yer memleketim benim. Doktoru yok, avukatı biraz, mühendisi yok, şusu yok, busu yok. Giden de yok. Lâfa gelince kucak dolusu. Şurada

aynı memleketli iki doktor, üç mühendis arkadaşız. Bekliyoruz. Evlendik. Çocukları olan arkadaşlarımız da var. Gidemiyoruz. Ben oraya gidince... Haklısınız. Gitmem gerek ama, memleketin her yanı bizim değil mi? Çok değil, birazcık sosyal katkılar getirilse...»

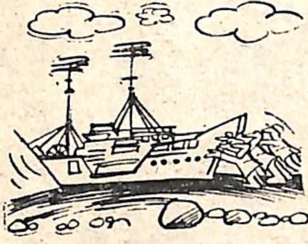
«Sen böyle tipik örneklere meraklısındır. Bak, dinle. Pazar günü baktım, evde ekmek yok. Fırın yakın. Karnımız aç ama, gidip ekmeği kim alacak? Hanım, pazar pozlarında, naz - niyaz. Büyük oğlan çayı dikip toz olmuş. Kala kala altısına girecek küçük oğlana kaldık. Haydi oğlum, giy pabuçlarını, haydi oğlum aslansın falan filân, oğlanı yola getirdik. Eh, birkaç yıl daha perâkende işler için yeni bir yardımcının doğmak üzere olmasından dolayı keyfim arttı, inankl aç karnına bir sigara bile yaktım. Verdik çocuğun eline iki buçuğu, kapıya kadar uğurladık, tenbih üstüne tenbih yaptık, gitti. Beş dakika, on dakika... Çocuk gelmez. Az sonra hanım patladı. Bir telâş, terliklerle kapı önüne. Hanım pencereden bağırır, oğlum da oğlum.. Ben sorarım, gördünüz mü bizim oğlanı, fırına gidiyordu, geliyordu, gelecekti... Derken, göründü namussuz. Göründü ama, yanlız değil. Yanında hippi kılıklı, nerdeyse onun boyunda biri. Benim oğlan ekmeği yarılamış. Baktım, bir koparıp ona veriyor, bir koparıp kendi atıştırıyor. Neyse, ekmeği unuttuk ama, bu neyin nesi. Geldiler kapıya:

«— Baba... âbi turist. Turiste ilgi gösterdim baba. İyi yaptım değil mi baba?»

«Şimdi, ne diyeceğimi şaşırdım. İyi falan dedim, ekmeği kaptım elinden. Sonra, inceledim çocuğu. Yabancı görsen kalender, pişkin, rahat... Olsun olsun, on dört, on beş yaşında. Hani, böyle anlarda iyi lisan bilenler yerden biter gibi biter ya, öylelerinden biri göründü. Çat, pat... Öğrendik ki İngiliz yabancı. Bizim mahalleden birini arıyor. Hani, şu mektuplaşma, mektupla arkadaşlık havasından. Onu iki sokak öteye götürmek için gönüllü üç kılavuz çıktı, gittiler. Biz de içeriye girdik. Girdik ya, bende bir düşünce, bir sıkıntı, bir aşağılık duygusu, eziklik... Yahu kardeşim. Biz, iki adım öteki fırına koca çocuğu gönderiyoruz, iki dakika gecikince sokaklara dökülüp sormadığımız kimse bırakmıyoruz da, elin anası — babası çocuğunu dünyanın ta öbür ucuna nasıl gönderiyor, nasıl rahat edebiliyor? Yok arkadaş. Bu önemli bir konu, işlemek gerek. Annenin, babanın önce kendisini işlemesi gerek. Çocuk bu, ne bilsin, nereden çıkış yolu arasın?...

HER TELDEN — Burhan ESEN — HER TELDEN

BAHŞİŞ verilince bolca. Petrol Egede değil, Ispartadadır dedi üfürükçü hoca.

Yolunu öğrendi sora sora. sora, Ispartaya doğru yelken açtı Sismik I. Namı diğer Hora.

Bugünleri bize de nasip eyledi yaradan. Yalnız Fatih Sultan Mehmet değildir gemileri yürüten karadan. Dünyada olmayacak şey yoktur, yeter ki haber ver, paradan.

Eller füze ile giderlerken aya, biz gemi ile vardık Ispartaya. Çağdaş uygarlıkta değildik yaya. Bunu bir kez daha gördü dünya.

HORA ISPARTAYA AÇILDI ORTALIĞA GÜL KOKUSU SAÇILDI

●

Önce kurbanlar kesildi, nutuklar atıldı. M.C. silâhşörleri tam kadro ile törene katıldı. Fırsat bir daha ele geçmez diye, muhaliflerin aleyhine nutuklar atıldı.

Partizanlar titrediler. Sismik aygıtlar titreşimlerler yaparak toprağı dinlediler. Petrol, kıratlı parti liderinin ayaklarını bastığı yerdedir, dediler.

İleri gelenler biraz daha kasıldı. Toprak hemen kazıldı. Herkes şaşırmıştı. Sondaj kuyusundan petrol yerine gül suyu fışkırmıştı.

Bunda da bir hikmet vardır, dendi.

Sofralar kuruldu. Bol bol bol içildi. yendi.

GONGA ÜÇ KEZ VURULDU AĞIR SANAYI KURULDU

ÖNCE kahveciye seslendi:

— Oğlum, bir mangır daha getir!

Sonra devam etti konferansına:

— Bu mangır başka mangır. Geçiyorum sanmayın gırgır. Kömür pahalılaşıp da olunca sizlere ömür, nargileler artık mangırla çalışıyor. İnsan oğlu bu, nelere alışıyor. Dinleyici az ama, bakmayalım adede. Gelelim sadede.

— Az önce bir arkadaş:

— Erbakan, dedi, nişangâhsız atıyor!. Bilmemki mübarek hocamızın hangi sözü, bu zatın nazik yerlerine batıyor?.. Düşünmek istemez bolca. Ne demişti politik hoca? «Koltuklarımızda sıkı duracağız. Ağır sanayiyi mutlaka kuracağız. Çalışacağız soluya soluya. Yüzbin fabrika doğuya. Elimiz değmişken durmak neye. İkiyüz bin de güneye. Adımlarımızı hızlı atacağız. Toprakları ürün yerine, fabrikalarla donatacağız.»

Sanmayın şimdi dilini yuttu. Elhak sözlerini tuttu. Geri kalmışlığın sırtına hançer vuruldu. Ağır sanayi kahvelerde kuruldu.

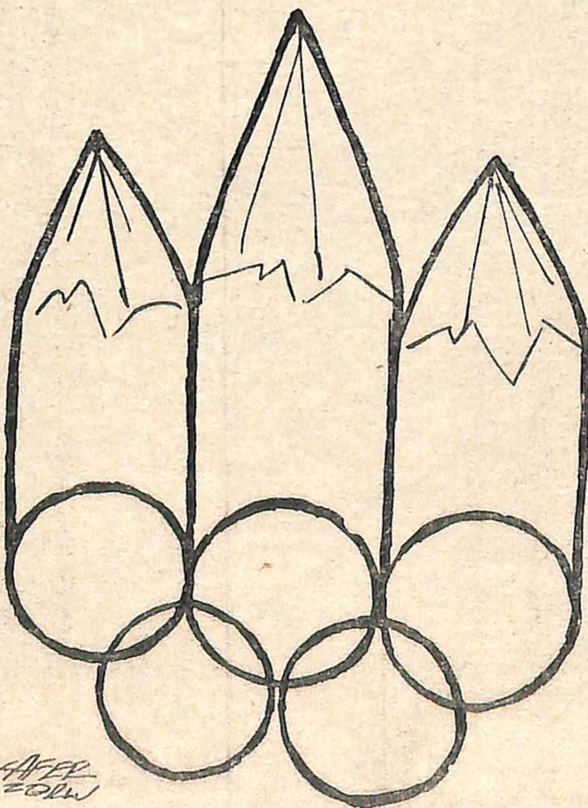
Garson, bir su getir. Yanmasın miğdemin dibi. Nargilelerden duman tütüyor, fabrika bacaları gibi. Bizim ağır sanayimizde yalnız laf üretilir. Başlar bir saat içinde içilir, tüketilir.

Yap yeni gelen dostlara da işlek birer dol. Bizi bugünlere eriştiren, fabrikatörler arasına katan Necmeddin hoca çok yaşa, sağ ol!..

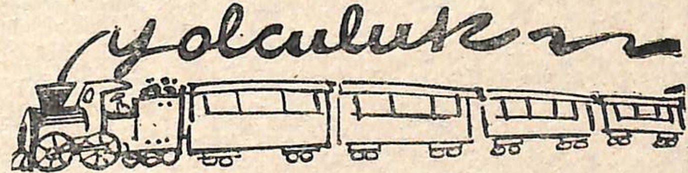
İLÂVELİ ATA SÖZLERİ

* Aç ayı oynamaz. Tok insan yerinden kıpırdamaz.
* Zengin arabasını dağdan aşırır. Yoksul alacaklılarla karşılaşırım diye, düz yolda yolunu başarır.
* İşleyen demir ışıldar. Devlet Demiryolları hariç.
* Atı alan Üsküdara, eşeği alan mezbahaya ulaştı.
* Aç mezarı yoktur. Çünkü toprak hepsinin gözlerini doyurmuştur.

— Bunlar da bizim Olimpiyatlarımız!...

Tren öter
Düüüt, düt
Atar kalpler
Küt küt
El sallayanlar
Görünmez olurlar,
Kesilir soluk
Acısıyla tatlısıyla
Başlamıştır yolculuk

———

Hemşerim tezkerecimisin?
İzinli mi?
Araban mazotlu mu?
Benzinli mi?

———

Üstüste sigara yakma
Dokunur meret
Karını kızın sanmıştım
Kusura bakma
İdare et.

———

Düşmana silâhımı
Aha böyle çevirdim
Trak trak
Koskoca taburu devirdim
Ötesini bırak
Madalyalarım
Yatak odamda asılı
Tatlıydı o günler hasılı.

———

Şu bıyıklardan ötürü
Kaç kez girdim çıktım
Yandan çeşmeli dama.
Vukuat işlemezsen
Erkek demezler adama.

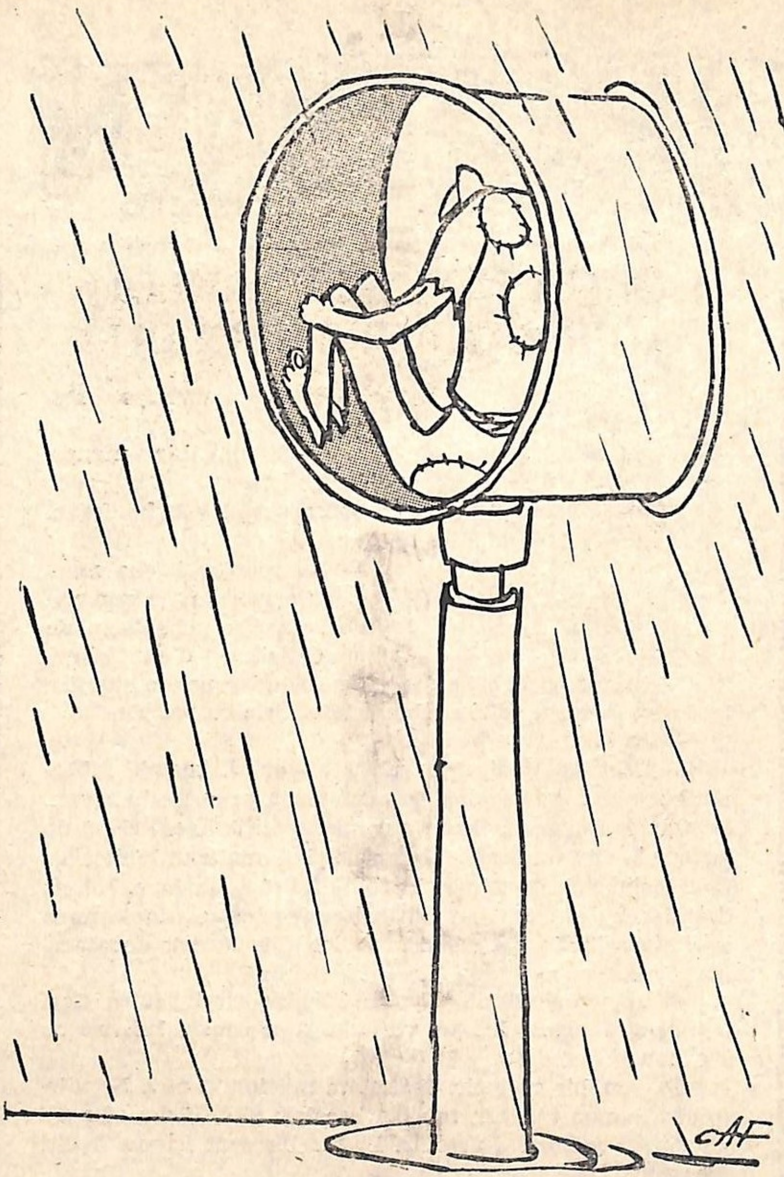
———

A evlâdım
Evliysen ayırayım eşinden
Bekârsan okuyup üfleyeyim
Mahallenin dulları
Ayrılmasın peşinden.

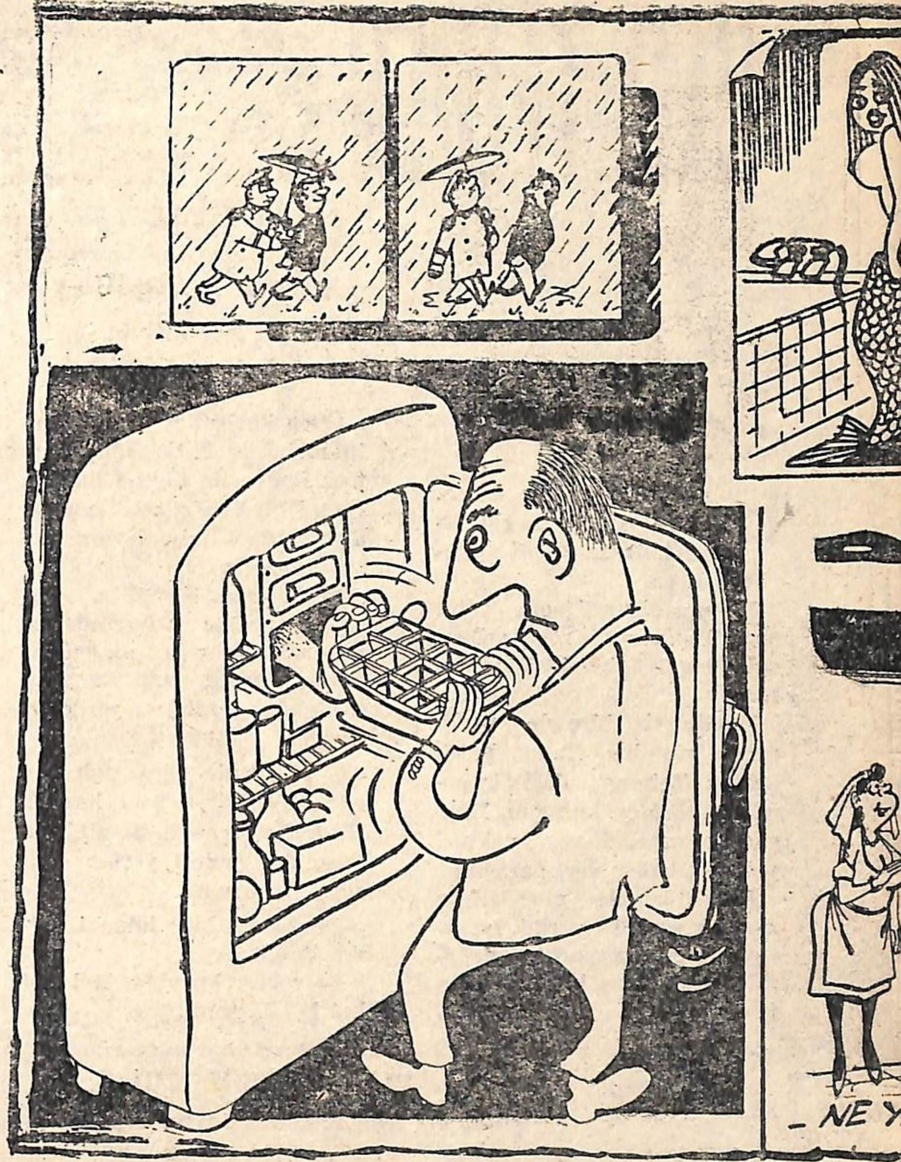
———

Haydi kontrol
Biletleri çıkarın
Allah işi karışmazsa
Kurtalana varırız
Öğleye doğru yarın!...

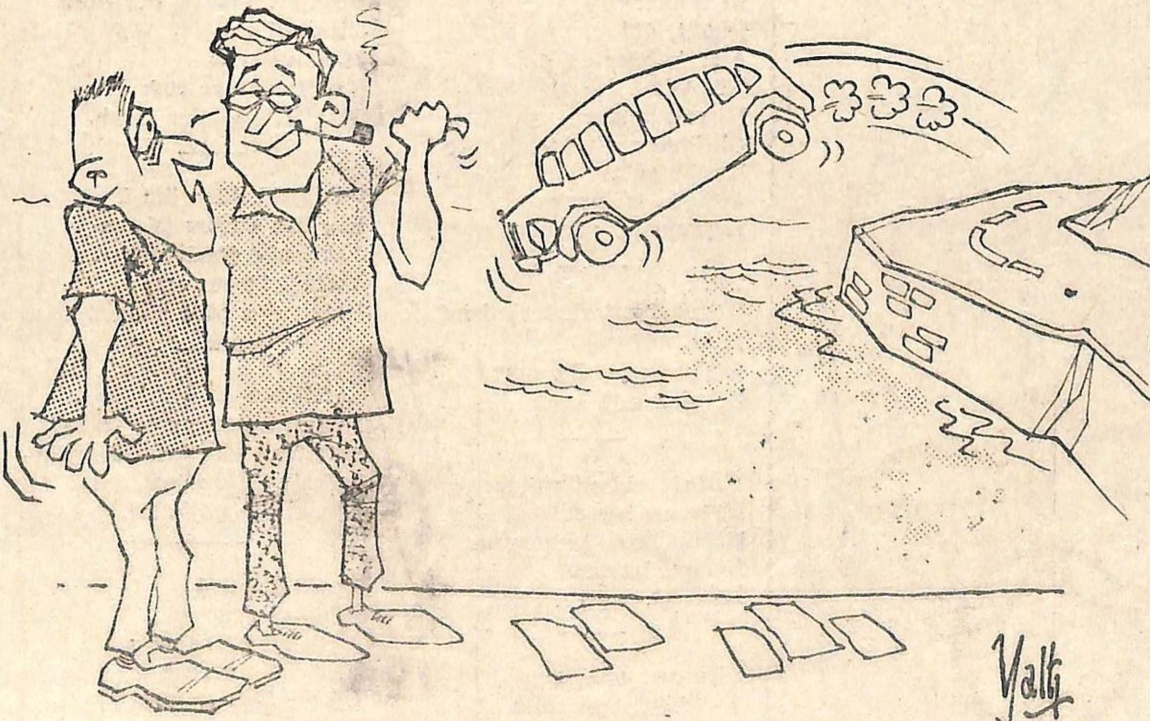
Burhan ESEN

Yazısız

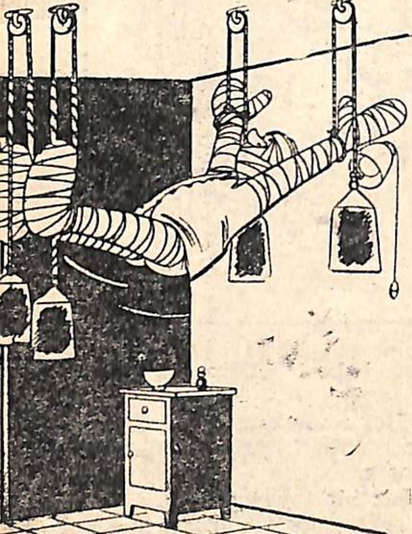
— Trafik kazalarının çoğu içkili araba kullanmaktan oluyor —

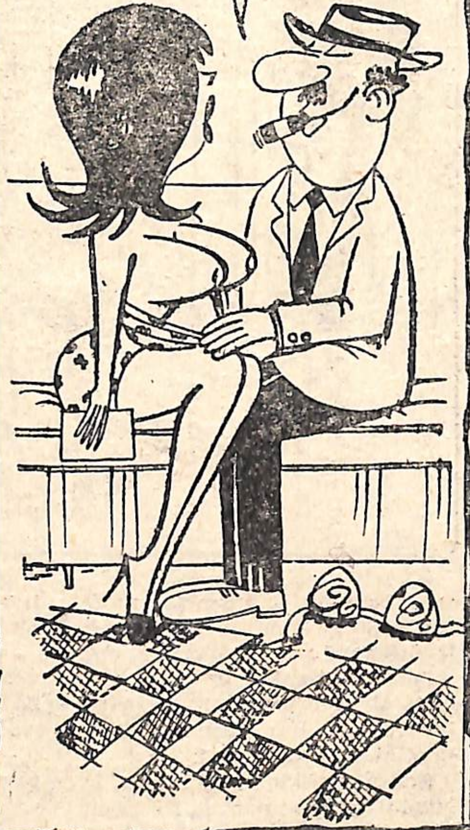

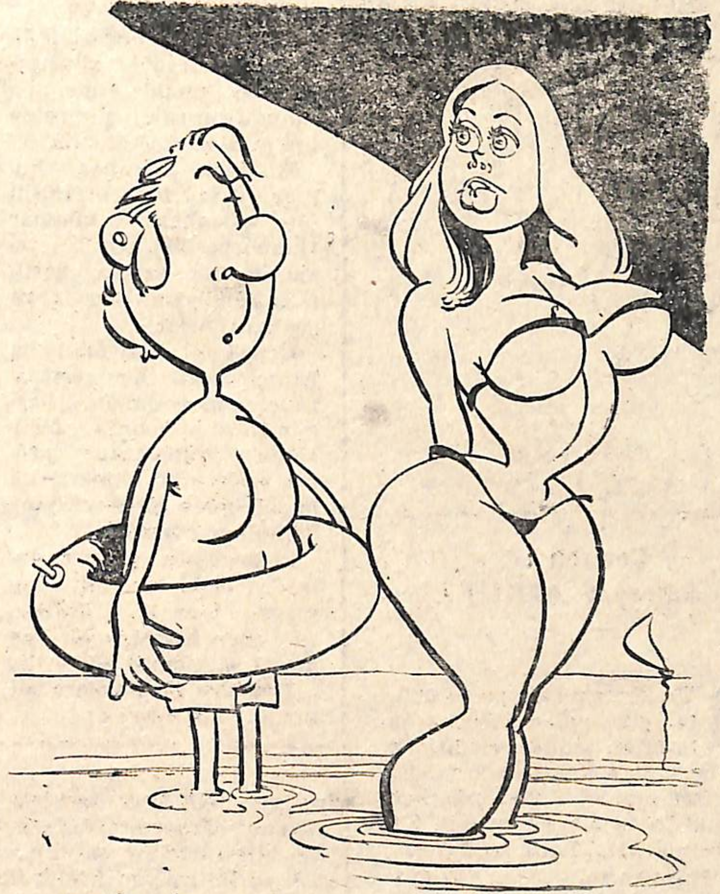
— Şoför içkili galiba... Ayılmak için denize atladı...

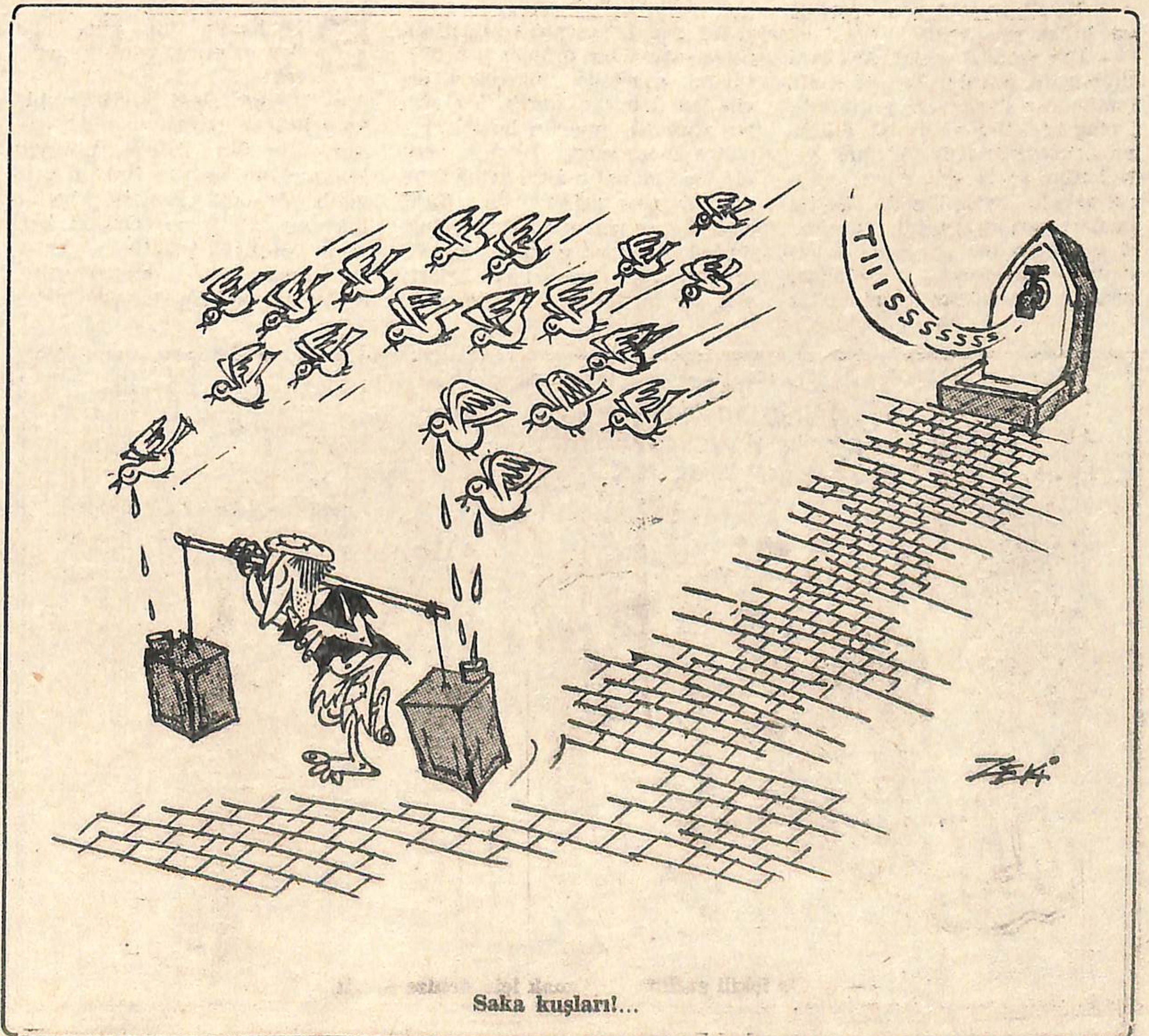

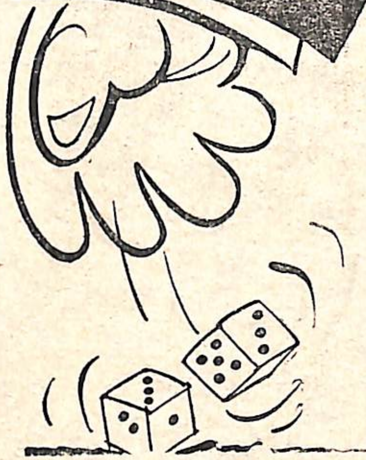
— Hamfendi arzu ederseniz size yüzme öğretebilirim!...

Yazısız

Saka kuşları!...

Çeviren : *Süheylâ AYKUT*

*

BİR matematik profesörü, bir gün, yıllar öncesi sınıfının en tembel, en haylaz öğrencisinin sokaktan son model lüks özel otomobilinden çıkarken gördü. Çokta şık giyinmişti. Selâmlaştılar. Hal hatır sordular.

— Hayatın sana güler yüz gösterdiği belli, dedi profesör.

Eski özrenli cevap verdi:

— Evet, Ama servetimi sizin derslerinize borçluyum.

— Nasıl! Oysaki sen derslere pek kulak vermezdin...

— Her zaman değil. Ara sıra dinlediğim olurdu. Bir gece rüyamda bir dans yeri gördüm... Çıplak kadınlar ve çıplak erkekler dansediyorlardı. Saydım, yedi kadın sekiz erkektiler. Aklıma sabah uyandığımda. Ve bu sayıları çarpmak geldi. Ve sonu 56 ile biten bir piyango bileti satın aldım. Sonuç meydanda, sizden öğrendiğim matematik sayesinde yedi kere sekizin 56 olduğunu öğrenmeseydim, sonu 56 ile biten biletimi satın alamıyacak ve iki milyon liralık ikramiyeyi kazanamıyacaktım.

1539 senesinde . François tebaasının kumara fazlasile düşkün olduğunu görerek, onları bu kötü alışıklıklarından kurtarmak için düşünmüş, taşınmış ve piyangoyu bir çare olarak bulmuştu.

Evet, yıllar öncesi, diğer milletlerde piyangonun ne şekilde doğduğu bilinmiyorsada, Fransada bu şekilde doğmuştur.

Bununla beraber, kumar öyle bir belâdırki bu hastalığa tutulanlar (kumarbazlar), onu her vesile ile, her araçla, hasılı akla gelmiyecek her çeşit şeyle oynarlar...

Örnek mi istiyorsunuz: Kumarbazlar, her çeşit arabe numarasından, kaynanalarının belinin ölçüsünden, yeğenlerinin protez dişlerinin numarasına kadar bahse girişerek yine de kumar oynarlar.

Piyangolara gelince, onlarda belki bir çeşit kumardı ama hiç değilse, kaybeden hazineye bir kaç kuruş bağışlamış oluyordu.

İşte size piyangolara ait bir kaç hoş fıkra :

AMA, piyangoda bir milyon lira kazanan kişinin yaptığını da yapmayınız sakın..

* * *

Bir adam, piyango biletinin numarasına bir milyon lira düştüğünü gazetede okuyunca, sevinçten deliye dönerek, bir şeyler yapmak amacile hemen bir elbise mağazasına koştu, yeni bir kostüm satın aldı, evine döndü. İçi içine sığmıyordu. Eski elbiselerine nefretle baktı, onları derhal caddeden o anda geçmekte olan çöp kamyonuna fırlattı attı. Geçmişile ilgisini kesecek, sefil hayatını unutacaktı artık. Bu işede elbiselerini yok etmekle başlamalıydı. Ne yazıkki, geçmişini unutmak isterken, eski elbiselerinin cebinde, numarasına bir milyon lira düşen piyango biletini de unutmuştu.

Sonra ne oldu? Nemi oldu, felakete tahammül etti. Ne şekilde, nasıl, bilinemez... Eh tahammül edemiyenler de vardır muhakkak!...

* * *

BİR kadın, bir gün, aile doktorlarına telefon ederek:

— Doktor, dedi, kocamın bir kalp hastası olduğunu biliyorsunuz... Bu gün listede piyango biletine beş milyon lira düştüğünü gördüm. Kendisi henüz durumu bilmiyor. Oysaki ben onun bu haberi işitince heyecanlanmasından korkuyorum. Acaba siz onu bu duruma hazırlıyarak haberi bildiremez misiniz?.

— Hayır madam, diye cevap veren doktor hastasının bürosuna koştu.

İlgisiz bir tavırla:

— Aziz dostum, dedi, piyango biletine beş milyon lira düşse ne yapardın?

— Bana bu iyi haberi getirene yarısını hiç düşünmeden verirdim.

Sapsarı olan doktor hafifçe sallandı, yere yığıldı. Ölmüştü.

* * *

EVET, böyle olanlar olduğu gibi fazla iyimserlerde vardır hayatta. Bizzat piyango bileti bayilerinden birine giderek:

— Bu seferki çekilişte büyük ikramiye ne kadar? diye sordu.

— On milyon lira.

— Mükemmel. Bana bir bilet veriniz. Oh, pardon, çekiliş ne zaman?

— Çarşamba akşamı.

Adam kaşlarını çatarak mırıldandı:

— Olmadı işte, Çarşamba çok geç. Benim bu on milyona pazartesi sabahı ihtiyacım var.

* * *

BAZILARI da başka şekilde teselli bulurlar piyango konusunda bir kadın arkadaşına:

— Ben hiç kazanmam piyangoda, dedi.

Arkadaşı sordu:

— Kaç bilet alırsın ayda?

— A, hiç almam. Nasıl olsa çıkmıyorki!..

FIRSATÇI

Bir İskoç köylüsü gazetesini okurken, oğlu:

— Baba bizim tarlaya bir inek girmiş, ne yapayım? diye sordu.

Babası azarladı:

— Ne aptalca soru! Önce sütünü sağ, sonra tarladan kov.

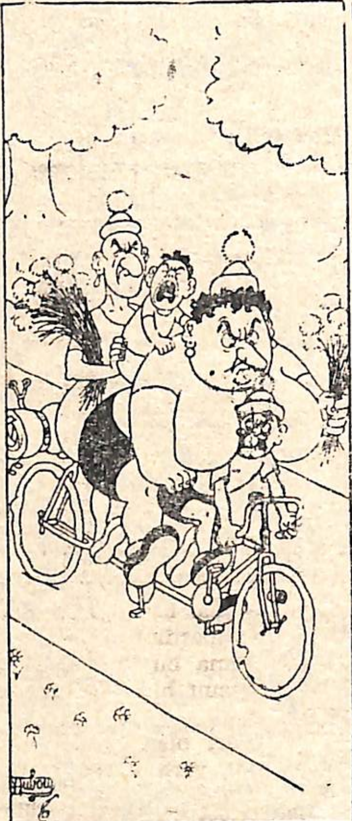
ALLAHA ISMARLADIK DUBOUT

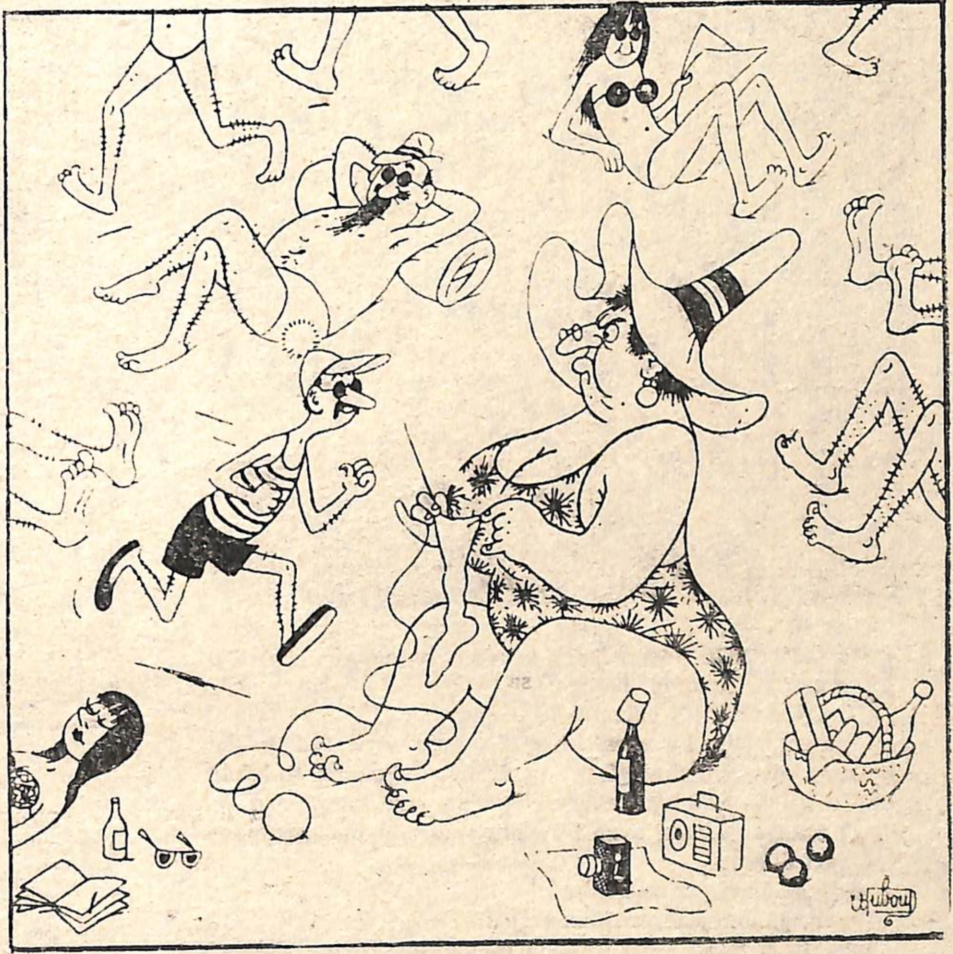
DÜNYA, MİZAH ŞÖHRETLERİNDEN BİRİNİ DAHA KAYBETTİ

MARSİLYA'da Vieux Port'da bir 15 mayıs sabahı dünya'ya gelen A. Dubout yetmiş bir yaşında öldü. Mizah dünyasının bu ünlü karikatüristi arkadaşları ve toplum arasında fazlasile sevilen bir sanatçı idi. Özel olarak canlandırdığı Anatole tipi en sevdiği karikatürler arasındadır. İri yarı, şişman bir kadına eş olan Anatole, çeşitli karikatürlerinin hemen ekserisinde yer alır. O Marsilya'da doğmuştur ama gerçek vatanı Palavastır. Ve en büyük arzusu bir matador olmaktı. Çocukluğunda arenaların çevresinde dolaşıp durmuştu sevgiyle. Bu eski rüyasını sadece bir kaç tualinde görürüz onun. Birde pek çok sevdiği küçük trenler vardıki karikatürlerinde çeşitli kişileri tıka basa ona bindirirdi. Arenalardaki boğalar ve matadorlar gibi trenlerde etkilerdi onu...

Şimdiyse, sonsuz tren seslerinin uzayıp gittiği bir demir yolunun kenarında bulunan mezarlıkta dinleniyor sonsuza dek.

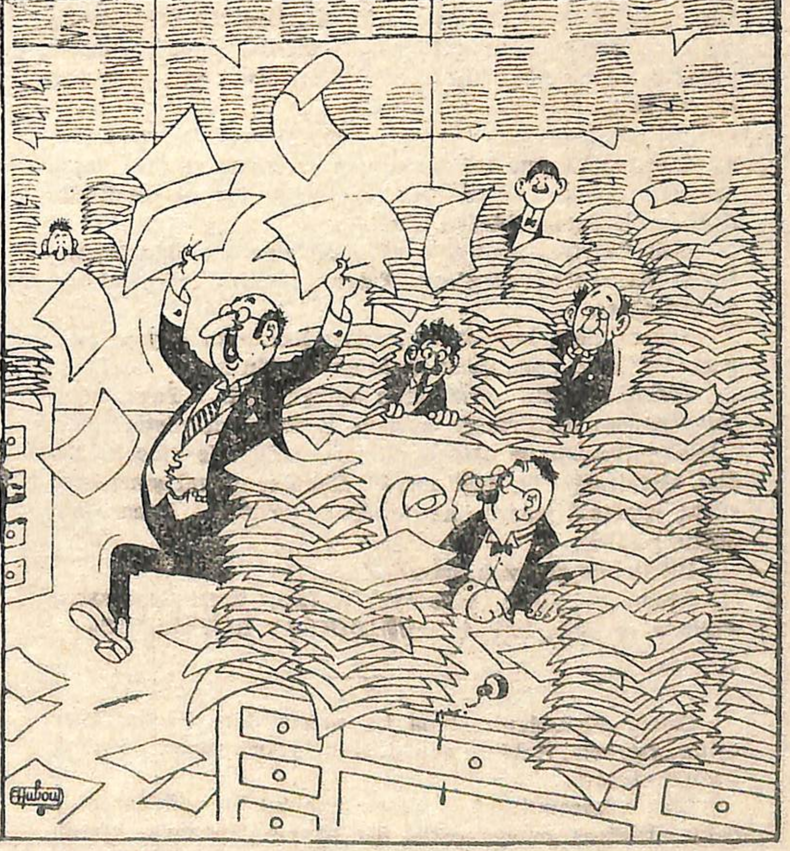
— Evet biliyorum bu âilece gezintiler bir hayli yük oluyor sana!...

— Ben de oraya gidiyorum Aydan çıplaklar kampı daha iyi görünüyor!...

— Evet mösyöler, kötü dedikoducular, istedikleri kadar koridorların mübaşirlerle dolu olduğunu söyliyebilirler!...

— Bana on milyon nüsha «az kâğıt harcayın» yazılı kartonlardan basınız, zira kâğıt yığınından çatlıyack hale geldim!...

Fingirdek Cevriye dördüncü kocası Ruhi Şekerikıt'ı anlattı

DÖRDÜNCÜ kocam bana şekerci olduğunu söylediği zaman, inandım hemen.

Öyle tatlı bir adamdı ki...

Zaten başka bir meslekten olduğunu söyleseydi kuşku ile karşılardım. Fakat günler geçiyordu... Şekerci Ruhi'nin bütün hızıyla tatlılığı devam ediyordu ama, gerçekten şekerci olduğunu kanıtlayan bir belirti göremiyordum. İçime bir kurt düştü.»

«Ruhi, bana bak!» dedim.

Sen, galiba şekerci falan değilsin...

Söyle «nesin?» diye isyanda bulundum. Bana, «Şekerci olmak veya olmamak.. önemli değil» demesin mi... Önemli olan aşkımızmış!... Kuşkum arttı. «Tamam» dedim. Bu adam benim paramla gününü gün etmek isteyen asalağın biri. Ah, kardeş... ah! öyle değilmiş. Sahiden şekerciymiş adam. Herşeyin zamanı varmış. Zamanı gelince şekercilik yapacakmış elbette... Şu insanoğlu nedense çok kuşkucu oluyor hayatım..

Bizim ki, meğer şekercilik yapmak için bahçedeki elmaların olgunlaşmasını bekliyormuş. Elma şekeri yapıp satacakmış. Fakat elmalar da kolay kolay olgunlaşacak gibi değil ayol! Şeytan birden dürttü...

«Git Cevriye» dedi. «Şu ağaçtaki elmaları olgunlaştır.» Bir sabah, erkenden kalktım. Takımı, taklavatı elime aldım, çıktım ağaca.

Teker teker, başladım elmaları kırmızıya boyamağa... Biraz zor oldu ama, elmalar da elma oldu hani.

Bizimki kalktı. Herzaman olduğu gibi... Pencereden elma ağacını dikizlemeğe başladı. Bana ağacı göstererek...

«Cevriye, bu ne demek oluyor» dedi. «Ne olacak» dedim. «Beklediğin bu değil miydi? Elmalar olgunlaşmış işte» «Peki, ağaçtaki yazıya ne dersin?» deyince.. Pencerenin önüne geldim..

Bir de, ne göreyim, hayatım!.

Ağaçta bir döviz sallanıyor ve ben, üzerindeki yazıyı okumak zorunda kalıyordum. (DİKKAT BOYALIDIR!»

Sonra düşündüm: Bana bu oyunu, kim oynar.. Kim oynar.. Derken.. Buldum galiba. Bunu yapsa yapsa... Kıvrak Raziye yapardı.

Çünkü kocamda gözü vardı. Nitekim bu düşüncemde haklı olduğum ortaya çıktı. Bir akşam, kocamla, kıvrak Raziye'yi sarmaş dolaş vaziyette görünce... Gerçek sırıtmıştı artık! Kendime yeni bir koca aramaktan başka, yapılacak bir şey de kalmamıştı..

Satılan mal

Geri alınır...

İleri alınmaz!

Çünkü ilerde:

Ahlâk zabıtası var.

BÜYÜK FIRSAT

Erkek çocuk doğuran her anneye bir dikiş iğnesi... (İkiz, doğuranlara iki... (Üçüz) doğuranlara üç. (Beşiz) doğuranlara, beş dikiş iğnesi, iplikleri tarafımdan takılarak törenle verilecektir! Bu büyük armağanları verirken, ufak bir şartım olduğunu açıklamakta yarar görüyorum sayın anneler!...

Çocukların (üçüz veya beşiz olsun) tümünün erkek olması lâzımdır.

FENNÎ SÜNNETÇİ :

TAHİR KESERATAR!

SU UYUR

Popo'lar uyumaz.
Su ister popo'lar!
Tıkanır burunlar...
Çare aranmaz.
Olmaz efendiler...
Böyle olmaz!..

TÜYSÜZLERE MÜJDE!..

Tekniğin yeni hârikası iki yüzlü, uzun ömürlü... Sakal - bıyık çıkartan, çıkarttıktan sonra:

Yolan, koparan... (ÇIKAR - YOL) marka Jikletleri piyasaya çıkmıştır. Bilhassa tüysüzlere ve de tüylülere duyurulur.

Beş - altı paket alana: neden on paket almadığı sorulur. Uygun cevap alınmazsa. Fabrikamızda özel olarak ypılmış bir jikletle traş edilir.

KİRALIK EV!

"Hani nerede,, demeyin

ARANIYOR

— Sahiden çarpıcı bir güzelliğe sahipsiniz!...!...

KAYIP ARANIYOR

Kaynanamı kaybettim. Nerede olduğunu gören, bilen varsa, insaniyet namına adresime bildirmemeleri rica olunur!...

Rıfkı Yandımoğlu

TURİSTLER

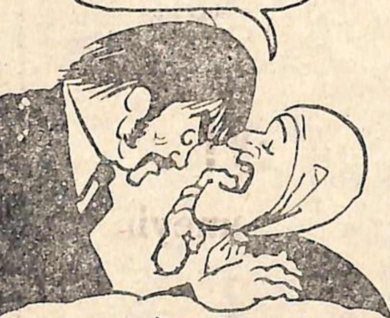
Uyduran ve çizen Aydın Aliustaoğlu

ÇORAP KAÇIĞI

Kadınların bir günü esnasında bir grup kadın, kendini beğenmiş, oldukça sükseli bir kadın ile sohbet ediyorlardı. Bir kadın ona sordu:

— Hanımefendi, çorabı kaçan hanımlar hakkında ne düşünüyorsunuz?..

—— Evet, dedi iştahla Önemli bir konu. O kişiler herşeyden önce unutkandırlar. Aile düzenleri bozuk. Kendilerini kontrol etmekten aciz olan bu insanlar hayatta hiç başarı sağlayamazlar. Çorap kaçtı mı? Çıkar çantadan diğer yedek çorabını, değiştir hemen...

Daha bir süre konuştu, konuştu. Sonra soruyu soran bayana dönüp:

— Kuzum, dedi. Neden bana böyle şeyler soruyorsunuz. Bak, sinirlerim bozuldu yine...

Diğeri başını önüne eğdi.

— Sizin çorabınız kaçmış da hanımefendi... Nasıl biri olduğunuzu öğrenmek istedim...

Yurdakul YAĞCI
Kütahya Cad. No: 90 Kat: 2 — ESKİŞEHİR

Yazısız
(Haşmet CİHAN)
KIRKLARELİ

YILLANMIŞLAR

Yıllanmış şarap
Bilinir, lezzetlidir
Yıllanmış politikacı ise
Kaprisli ve dönek
Emsali ve göbeklidir...

M. EROL POLAT

BİR DENEME YAPALIM

Köy kahvesinde, masanın etrafını saran bir grup, hanımlarının kendilerine gösterdikleri saygıyı anlatıyordu. İçlerinden kendine en çok güveneni masaya vurdu:

— Benim hanım, beni gece varısına, ben gelene değin bekler uyumadan.

Diğerleride aynı şeyi söyleyince, kendine çok güveneni güldü:

— Gelin, bir deneme yapalım. Varmısınız?

— Nasıl

— Sırayla hepimizin evine gidip bakacağız ve hanımlarımıza, bir tavuk keseceğimizi ve hemen temizleyip, hazırlamalarını isteyeceğiz. Oldumu?

— Kabul.

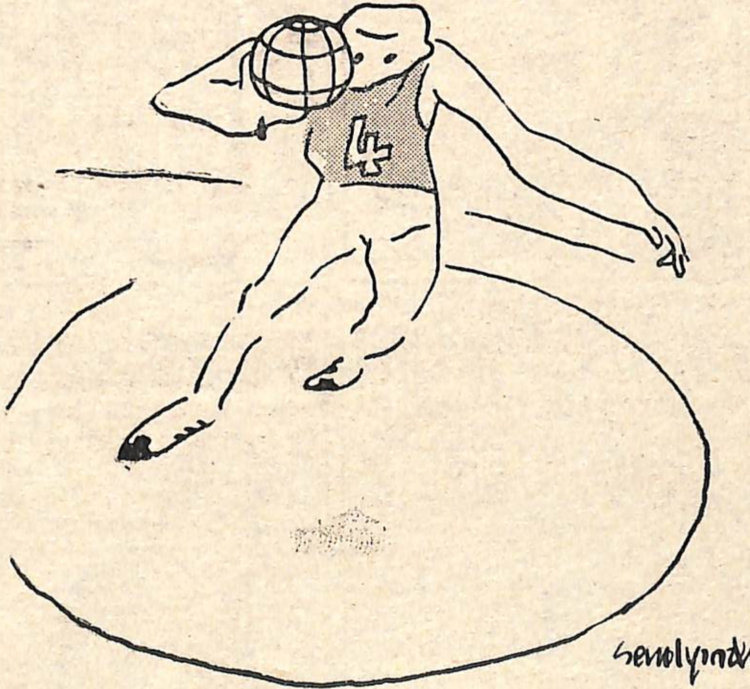
— Peki, kalkın ilkönce bizden başlayalım öyleyse. diyerek, eve yöneldiler. Eve gelince, gece olduğundan diğerleri, kalıp kapıda kulak kabarttılar. Kendine güvenen arkadaşları, içeri girince hanımına bağırdı.

— Hanım! Hele kalk hele. Getir şu kara tavuğuda keseyim, temizle pişir de yiyelim bir afiyetle.

Kadın gözlerini oğuşturarak, kocasına bağırdı:

— Otur, oturduğun yerde herif. Gecenin bu saatinde ne tavuk haltı yiyip duruyorsun!...

Erhan DEMİRKOPARAN
Duy-Loj. 7. Bl Z. 05/SİVAS

Yazısız
(Şenol YOROZLU — İSTANBUL)

Yazısız
(Erol TAŞ)

FARKLILIK

Bir adam, kelli felli ,
İşinin görülmesi için
Adını söylemesi yeterli...
Bir diğeri;
Giysileri lime lime,
Derdini anlata kime!
«Bin dereden su getirtirler.»
Ve adamı,
Su yolunda gebertirler.

Veysel KARASOY
PTT Memuru
Denizbostanlısı — İZMİR

VELİNİMET

Köy muhtarı, yolda karşılaştığı öğretmene:

— Ahmet'in üçüzleri oldu, dedi.

— Yaaa..! Sevindim.

— Ölmez, sağ olurlarsa yedi yıl sonra sınıfınız kalabalık olacak demek bu...

Öğretmen, muhtarın sözlerini çoğu esnafın iş yerlerine astığı bir cümle ile karşılık verdi.

— Müşteri velinimetimdir.

Nail Tekin ÖNDER
Alsancak Ortaokulu Matematik Öğretmeni İZMİR

NE BİLSİN ADAMCAĞIZ

Adam bir akrabasının yanına gidiyordu. Hava kararmıştı. Ara sokaklara daldığında birden önüne iki serseri çıktı. Paralarını istediler. Adam vermeyince üzerine atıldılar. Uzun müddet boğuştular. Sonunda adamı alt etmişlerdi. Ceplerini yokladıklarında pek önemsiz miktarda para çıktığını gördüler. Onuda adamın üzerine atarak, içlerinden biri:

— Ulan, dedi. Sende bu kadar az para vardıda niye uğraştırdın bizi?

— Adam saflıkla karşılık verdi:

— Ne bilem ben, dedi adam. Pabucumdaki beş yüz lirayı almıyacağınızı!...

İsmet BERTAN
Sarısu Mah. Bozkurt Cad. No. 15 — Alaşehir — MANİSA

ASLAN OĞLUM

Öğretmen kendisini dikkatle dinleyen öğrencilerine yineledi:

— Anladınız mı aslan oğlum?

Bir ses arkadan yanıtladı.

— Evet.

— Anladınız mı?

— Evet.

— Çocuklar ben buraya neden geldim biliyor musunuz? Ben buraya gelmekle hiç bir fayda sağlamadım. Kendi isteğimle geldim, gerçi dersimiz çocuk edebiyatı ama ben konuşmakta fayda görüyorum. Yanlız dersi bir tekrar edelim. Geçen derste ne görmüştük? Haa. tamam burayı bir okuyalım.. Sen oku aslan oğlum, dur hele senin traşın ne böyle, niye traş olmadın?

— ????

— Gel buraya

Öğrenci kuzu kuzu öğretmenin yanına gitti.

— Çabuk git saçını kestir.

Öğrenci sözü ikiletmedi. Sınıftan çıktı. Öğretmen devam etti:

— Çocuklar biz medenî insan olduğumuzu kılığımızla kıyafetimizle göstermeliyiz, birtakım çapulcuların önderliğini yaptığı pis şeyleri kendimize mal etmemeliyiz. Efendim İkinci Dünya savaşından sonra birtakım başıbozuklar türedi. Bunlar evlenmeyi istemiyorlardı. Aile ve yuva bunların nazik bedenlerini incitirdi. Bunlar saçlarını sakallarını uzatıyorlardı. Binaenaleyh bunlar dünyaya yayıldı,, Birtakım bitli turistler meydana geldi, biz de tutmuş bunlara özeniyoruz. Efendim Türkler kadar medenî millet yoktur. Dünyanın en medenî milleti biziz. Biz 21 asır müddetince dünyaya hükmetmişizdir, bu asra ise Türk asrı denmiştir, efendim biz işte böyleyiz çocuklar.

Öteden bir öğrenci parmak kaldırdı:

— Hocam ya Avrupalılar neden bize barbar demişler?

— Sus, sus, sus, asıl barbar onlardır. Barbar demek kıllı demektir, asıl barbarlar bitliler onlardan çıkmıştır. Oğlum lütfen bir daha böyle konuşma tamam mı?

— Hocam bu bizim hatamız değil tarihçilerin hatası.

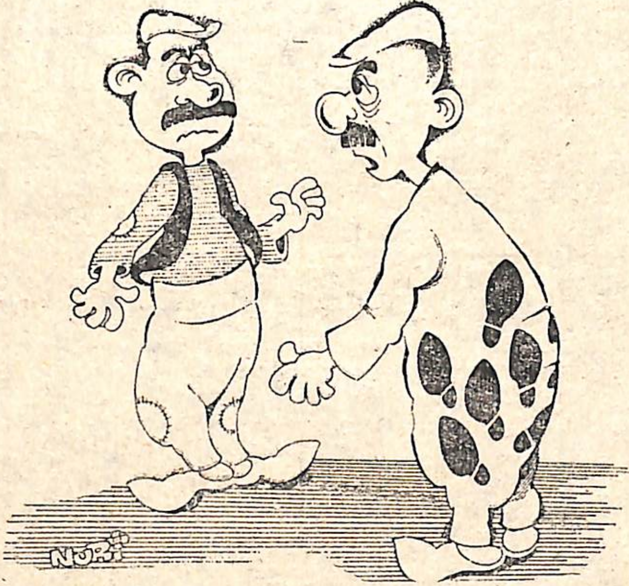
— Söyledim ya bir daha böyle birşey söyleme, bize barbar diyenlerin kendileri hayvandır, otur sen aslan oğlum inanma bunlara, bizim en üstün millet olduğumuzu unutma. Bir zamanlar dünyaya hâkim olduğumuzu unutma, O zamanlar ecnebiler çocuklarını «Türk geldi» diye sustururlardı. Bütün dünyada bizim kuvvetimiz söylenirdi. Tarihi altın harflerle yazmıştık. Bizim padişahlarımız canları istediği zaman savaş açar, istedikleri zaman barış yaparlardı.

— Hey oğlum elini yüzünden çek bakalım. Öğrenci itiraz etti:

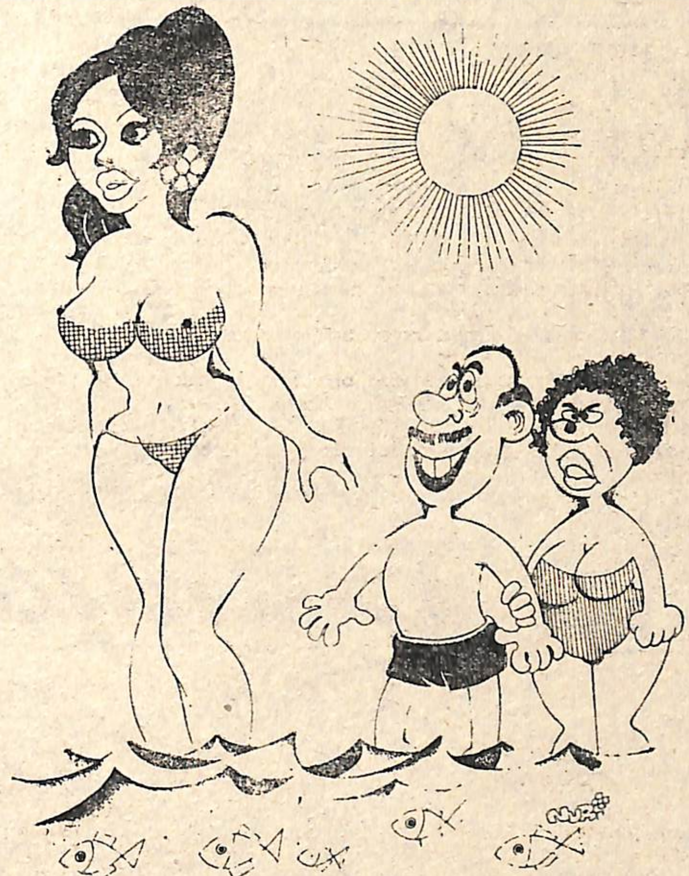
— Hocam hastayım siz de izin vermiyorsunuz,

— Zarar yok oğlum ben 38 derece ateşle konferans verdim. Sen dinleyiver boşver bunlar küçük şeyler hastaysan hastabakıcıya gider ilâç alırsın.

BAŞAK BARIŞ
Çığrıklı Köyü Öğretmeni
Susuz — KARS

(Nuri BİLGİN — İSTANBUL)

— Bana bak herif, buraya göz banyosuna değil deniz banyosuna geldik!...

Baş'ımı yiyen ayna

Üç ay gibi uzun süre işsiz kaldıktan sonra kendime göre güzel bir bankada iş buldum.

Müdürümüz ufakça bodur babacan bir adamdı, bizimle samimi konuşur ailevi meselelerimizle gereğinden fazla ilgilenirdi.

Yeni işimden çok memnundum veznedarlar bankaya alışmamı sağladılar, işim upuzun bir adı olan acaip bir makinaya bakmaktı.

Banka'daki mutluluğum çok sürmedi ailevi meselelerle fazla ilgilenen müdürüm üç günden beri karımla yaptığım tarihi kavgayı, Banka'nın çok mühim işlerinden de mühim zannederek her sabah benim yolumu gözlemeye başladı gayet iyi siper alarak masama ulaşma gayretlerime rağmen başaramadım, müdürümün babacan yüzü geceleri kabuslar görmeme sebep oldu, özet olarak Müdürüm her gece bana aile hayatında kavganın önemini örneklerle anlatıyor... anlatıyordu.

Aile efradımla olan kavgaya biraz ara verip bankadaki aynadan bahsetmek istiyorum. 3X2 metre ebadında dev ayna müdürümüzün küçük odasının dış tarafına ve bizim tam karşımıza düşüyordu. Banka'nın erkek personelini bilmem ama kadın personel bu aynadan elden geldiğince faydalanıyordu.

Cuma günü bankada yapılacak işlerim olduğundan en sona kalmıştım odacı Rıza efendi bankamızın meşhur musluklarını tamir'e çalışıyordu, bende yalnızlığımdan cesaret alarak ayna'nın karşısına geçtim sevgili müdürümün geçmişi ve geleceği hakkında buraya yazamıyacağım fikirler beyan ettim ki bu kadarla yetinmeyip onun yüz tiklerini ve aksak yürüyüşünü taklit edip, rahatlamış bir halde masama döndüm işim bitincede eve gittim.

Pazartesi günü işe geldiğim zaman Veznedar işten azledildiğimi bildiren kâğıdı verince epi şaşırdım ve merak ettim iyi bir adam olan Muavine kâğıdı gösterdim, saçsız başını kaşıyarak, güldü.

— Hımmmmmm, Cuma günü en son sen mi çıktın?

— Evet

— Aynanın önü ne geçip müdürümüze bazı laflar ettiniz mi?

— Ettim ama kimse yoktu,

Deyince müdür muavini bir kahkaha attı ve devam etti,

— Oğlum burada öğrenmen gereken iki şey var.

1 — Müdür Cuma günleri akşama kadar çalışır.

2 — Senin o ayna zannettiğin şey, son moda icatlardan önden ayna ama içerden müdür seni odada olduğundan daha net görür, deyince bayılmışım.

Ahmet Sururi SEZER
1735 Sokak No: 55 Kat/2
Karşıyaka — İZMİR

(İbrahim APATAY)

BÜYÜK BESTEKÂR

Büyük bir ses sanatçısıydı. Ayni zamanda çok büyük bir bestekârdı. Bir şarkı ekolünün ilk mucidiydi. İkiyüze yakın bestesi vardı ve arabesk türünde eserler verirdi. Çok hassas, çok duygulu bir kişiydi.

Bir gün bu bestekâr, ormanlık bir yerde, arkadaşıyla gezerken, uzakta ağlıyan bir küçük çocuk görür. Çocuğun yanına vardıklarında, çocuk onlardan ürkerek daha çok ağlamaya başlar. Bestekâr sordu:

— Yavrum niye ağlıyorsun, böyle hıçkıra hıçkıra!... Yoksa bir derdin mi var?

Çocuk ağlamayı biraz keser gibi oldu.

— Hadi ağlama artık hadi sil gözlerinin yaşlarını, dedi, durdu, birden dikkat kesildi, birşey keşfetmiş olmanın bilinci içinde kalakaldı, çocuğu dinlemeye koyuldu. Sonra:

— Ağla oğlum, hiç susma, dedi, hıçkıra hıçkıra ağla, daha hızlı ağla, ne olursun yavrum!..

Sanatcının arkadaşı, bestekârın bu sözüne önce bir anlam veremedi, şaşırdı.

— Kendine gel Orhan, ne oldu sana böyle, dedi...

— Sus... dedi bestekâr. Çocuğun ağlaması bana ilham verdi...

Çocuğun çıkardığı sesi dinleyip notalarını çıkarmaya çalışıyorum, senin anlayacağın yeni şarkımı besteledim şu anda, İsmi; Hıçkırık dedi...

Erdal KARASU
Karayar Mah. No: 29
GÜRÜN

SARHOŞ DAMAT

Evlendirme salonuna giren çiftlerden damat olacak o kadar sarhoştu ki, kendisini ayakta zor tutuyordu. Nikâh memuru:

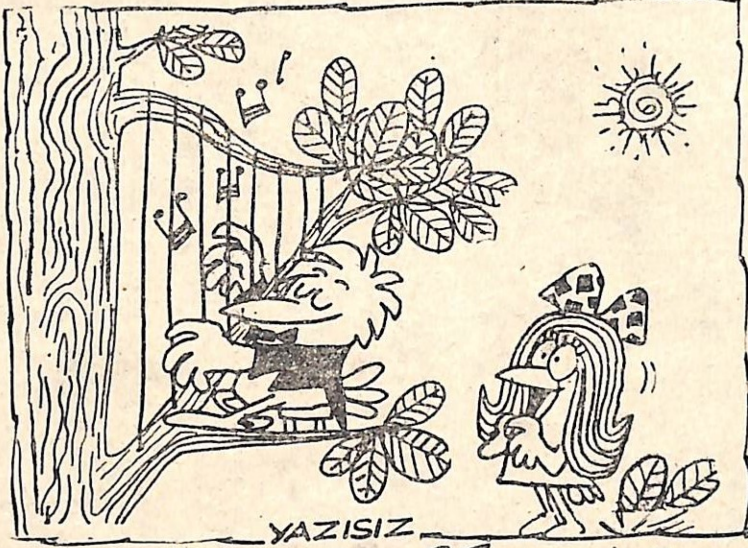
— Kızım, kocanız olacak adamın içmesine engel olamaz mısınız?

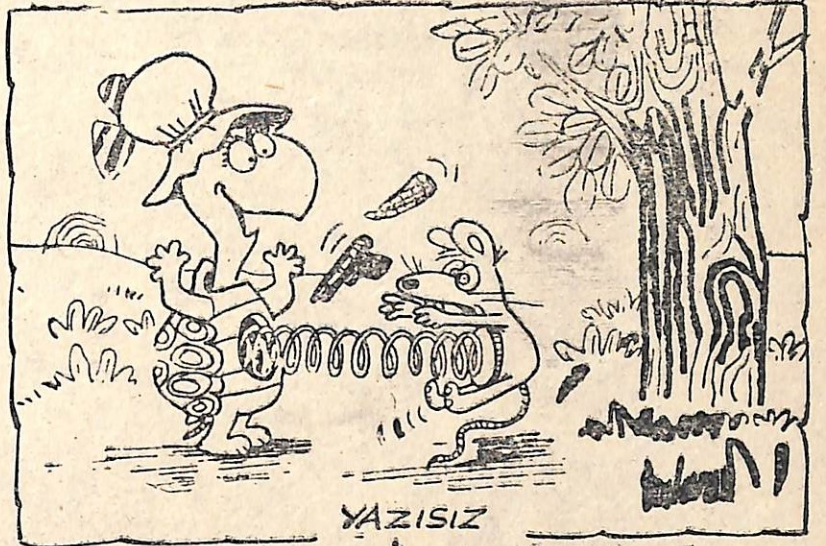
Kızcağız içini çekti:

— Olmasına olurum ama. İçmeyince evlenmek istemiyordu...

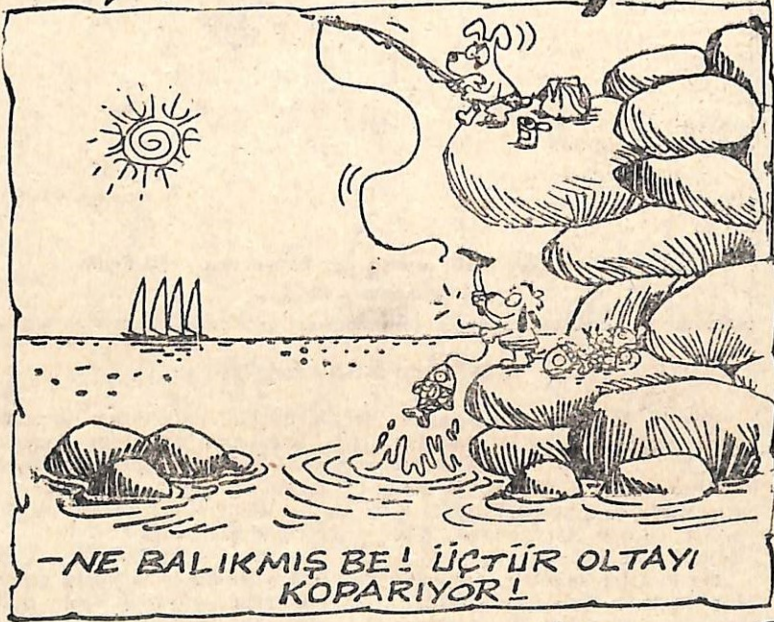
Haluk DİKMEN
M.T.A. Etüd Kampı P.K. 49
Dursunbey — BALIKESİR

Akbaba
Haftalık Siyasi Mizah Mecmuası
SAHİBİ :
Ergin Ortaç
Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Sekreter : Selâmi M. Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :
Akbaba Matbaası
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer Caddesi
No: 8 - 10, Daire: 3. İstanbul
Telefon : 22 18 11
İLÂN FİYATI : Kapak içi santimi 60 lira, iç sayfalar 65 lira.
Fiyatı : 250 kuruş.

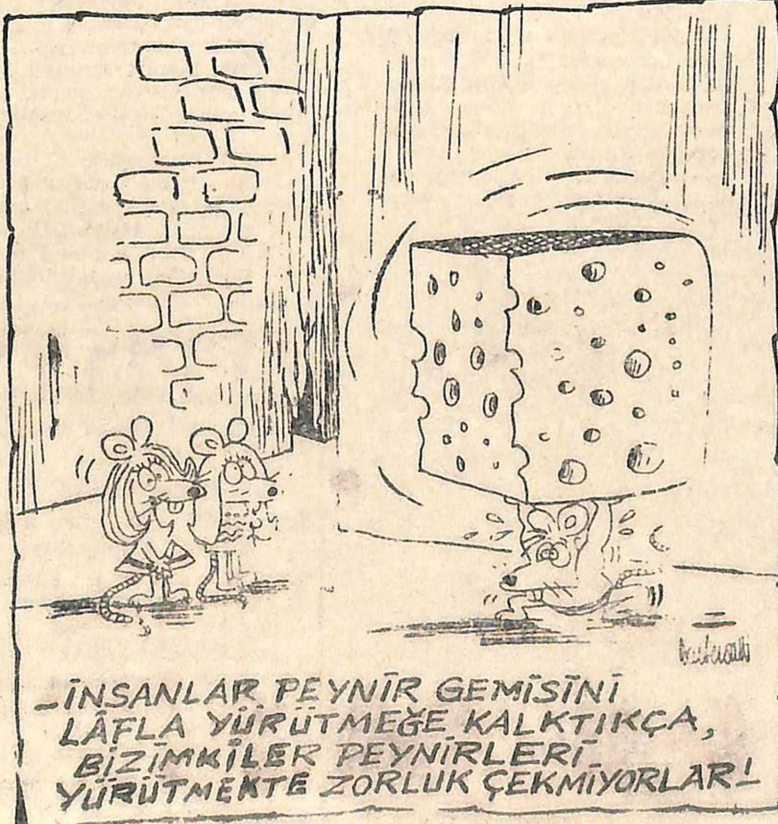

★ Dünya Karikatürleri...

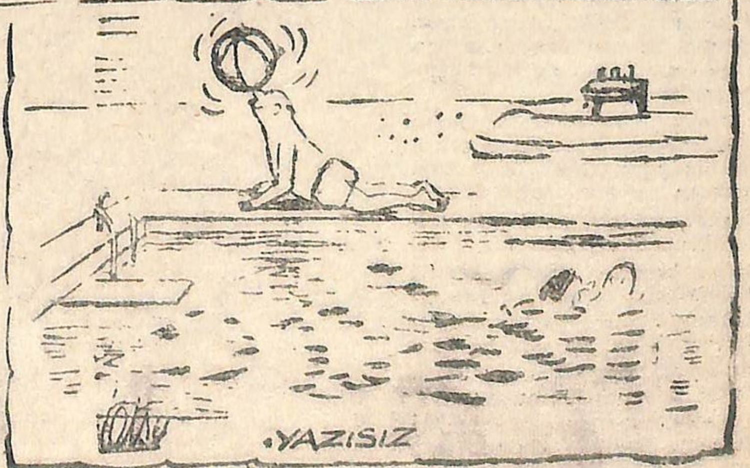

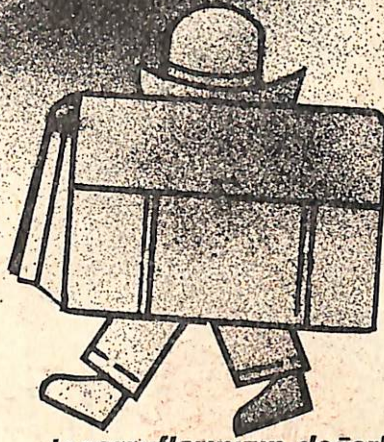
Hayvanlar!

..tasarruflarınızın değerlendirilmesinde ve yurt sathında yaygın hizmet veren bankamızı seçtinizse,

..tercihiniz doğrudur!

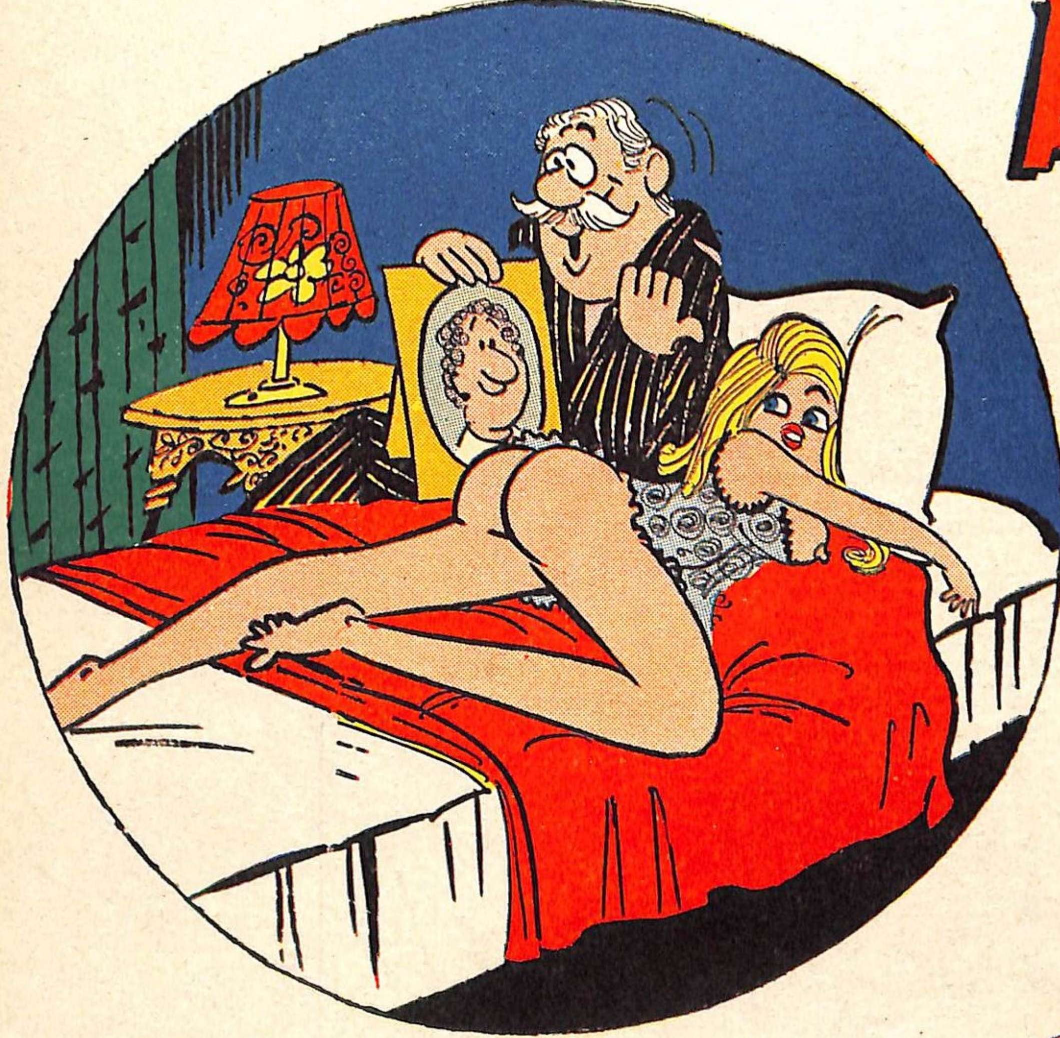
TÜRKİYE VAKIFLAR BANKASI

timur berkün

(Basın: 60180 — A. 20310 — 70)

Akbaba

– İŞTE OĞLUM! SANA BÖYLE BİR KIZ BULACAĞIM!

